Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1908 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 18 iunie 1955

CU TOŢII LA START!

IN ACESTE ZILE, stadioanele, poligoanele de tir, bazinele de înot, numeroasele terenuri şi baze sportive din oraşele şi satele patriei noastre cunosc un freamăt neobişnuit. Zeci şi sute de mii de tineri şi tinere de pe întreg cuprinsul ţării se aliniază la startul întrecerilor marii competiţii sportive care cinsteşte Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia: Concursurile Sportive ale Tineretului.

In rîndul tineretului nostru care poartă vie în amintirea sa zilele de sărbătoare, ca şi neuitatele întreceri sportive ale Festivalului de la Bucureşti, întrecerile acestei competiţii se bucură de o deosebită popularitate. Concursurile atrag din ce în ce mase tot mai largi de tineri care se întrec cu însufleţire în cadrul acestei minunate competiţii la fotbal sau înot, la volei, ciclism, la atletism sau tir.

La redacţie sosesc zilnic veşti din cele mai îndepărtate colţuri ale ţării care ne vorbesc despre felul cum organizaţiile U.T.M., însufleţite de pregătirile generale care se fac pentru cel de al V-lea Festival al păcii şi prieteniei, se ocupă de organizarea şi participarea tinerilor la aceste întreceri.

— In satele raionului Huedin — ne scrie corespondentul nostru tovarăşul Horvath Ioachim, în fiecare organizaţie de bază U.T.M., fiecare tînăr în parte a primit cu nespusă bucurie organizarea Concursurilor Sportive ale Tineretului în cinstea Festivalului. Problema principală a constituit-o popularizarea competiţiei, a probelor şi concursurilor care vor avea loc, precum şi antrenarea largă a tinerilor în cadrul întrecerilor. Aceasta s-a făcut cu ajutorul panourilor, fotomontajelor, afişelor, gazetelor de perete şi acolo unde există, cu ajutorul staţiilor de radioamplificare. Astfel s-a reuşit ca la întreceri să participe numai pînă acum peste 2700 de tineri, remarcîndu-se tinerii din comunele Mînăstireni, Sîncraiu, Aghireşu.

Marea majoritate a organizaţiilor U.T.M. consideră ca o datorie de onoare pentru ele să antreneze la Concursurile Sportive ale Tineretului un număr cît mai mare de tineri, să lupte din toate puterile pentru succesul deplin al acestei mari competiţii de masă.

In oraşul Cluj — ni se comunică într-o ştire — numai din rîndurile elevilor şi studenţilor au participat la concursuri pînă în prezent peste 11.500 de tineri. In oraşele Oradea, Arad, Oraşul Stalin, Baia Mare şi-au anunţat participarea la întreceri peste 100.000 de tineri şi tinere.

In comuna Voineasa din raionul Brezoi, zeci de tineri ţărani muncitori mobilizaţi de organizaţiile U.T.M. şi-au exprimat dorinţa de a participa cu toţii la concursurile sportive. Tinerii de aici duceau însă lipsă de o bază sportivă. Discutînd problema participării lor la aceste întreceri, tinerii au hotărît ca în cinstea Festivalului să amenajeze şi în comuna lor o bază sportivă — şi anume un teren de fotbal, unul de volei, o pistă cu obstacole G.M.A. gradul I şi II. Acum, şi în comuna Voineasa au început primele întreceri.

Cu toate succesele obţinute există unele organizaţii U.T.M. şi colective sportive care desfăşoară încă munca de organizare şi mobilizare a tinerilor la întrecerile sportive în mod nesatisfăcător. Unele organizaţii U.T.M. din oraşul Bacău au tărăgănat în mod inexplicabil pregătirea şi începerea concursurilor.

Tinerii ţării noastre iubesc cu pasiune sportul care-i ajută să-şi dezvolte sănătatea, forţa, rezistenţa, curajul şi voinţa. Ei doresc să participe cu entuziasm la Concursurile Sportive ale Tineretului. Este de datoria organizaţiilor U.T.M. să se îngrijească ca aceste întreceri să se desfăşoare peste tot în mod organizat şi la un nivel sportiv ridicat.

Sarcina principală care se impune în prezent organizaţiilor U.T.M. şi colectivelor sportive este aceea de a întări şi dezvolta succesele obţinute şi de a mări tot mai mult rîndurile participanţilor la Concursurile Sportive ale Tineretului.

Fiecare activist utemist trebuie să nu uite că aceste concursuri joacă un mare rol în dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră, că principalul scop al concursurilor este larga antrenare a utemiştilor şi tinerilor la practicarea sportului. Nici un succes nu se poate obţine însă fără o temeinică şi rodnică colaborare a organizaţiilor U.T.M. cu colectivele sportive.

In întreprinderi, sate, şcoli, universităţi şi instituţii se desfăşoară în aceste zile prima etapă a Concursurilor. Acestei etape trebuie să-i acordăm o atenţie deosebită deoarece ea asigură succesul întregului concurs. Numeroşi tineri mobilizaţi de organizaţiile U.T.M. se prezintă aci pentru prima oară la startul unei întreceri sportive. Nu încape îndoială că participarea la acest concurs va fi pentru mulţi tineri şi tinere începutul unei rodnice activităţi sportive.

Este cunoscută dorinţa tinerelor fete de a face sport. Mai ales în aceste zile dinaintea Festivalului — măreaţa sărbătoare a prieteniei dintre tinerii din lumea întreagă — numeroase tinere vor să participe la întrecerile sportive. Organizaţiile U.T.M. trebuie să creeze cele mai bune condiţii tinerelor, astfel ca ele să poată participa într-un număr cît mai mare la aceste întreceri.

Un rol de seamă în aceste concursuri îl au activiştii utemişti care fac parte din comisiile de organizare, regionale, raionale, orăşeneşti şi comunale. Ei sînt chemaţi să dea dovadă de un înalt spirit organizatoric, de multă iniţiativă şi pricepere în muncă.

Unul din rezultatele concrete ale acestor concursuri se va socoti şi prin creşterea numărului de purtători şi aspiranţi ai insignei G.M.A. De acest lucru organizaţiile U.T.M. nu trebuie să uite nici un moment.

Utemişti şi utemiste! Atrageţi prin exemplul vostru personal cît mai mulţi tineri în cadrul întrecerilor, fiţi în primele rînduri ale participanţilor la Concursurile sportive ale tineretului organizate în cinstea Festivalului.

Tineri şi tinere, cu toţii la start!

Joia Festivalului

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

Era pe la ora 5 după amiază. În sala de festivităţi a Şcolii medii de Mecanizare a agriculturii s-au strîns joi 16 iunie sute de tineri muncitori, elevi, studenţi, funcţionari care au participat la deschiderea „Joii Festivalului" organizată de Comitetul orăşenesc U.T.M. Craiova.

„Ne-am întîlnit aici să vorbim despre Festivalul de la Varşovia — a spus tovarăşa Vlad Georgeta — secretar al comitetului orăşenesc U.T.M., să petrecem cîteva ore plăcute după o zi de muncă".

Despre importanţa Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia care va duce la strîngerea legăturilor de prietenie între tineretul lumii în lupta pentru o pace trainică, a vorbit tovarăşul Marin Săndulescu, redactor al ziarului local „Înainte" din Craiova.

Tovarăşii Ştefanovici Petre, Mitru Constantin, Ciobanu Marin, Rujan Nicolae, Marinescu Nicolae şi alţii din brigada artistică de agitaţie a unei organizaţii U.T.M. de la C.F.R. Craiova, au prezentat apoi un bogat program artistic. „Joia Festivalului" s-a încheiat cu jocuri şi dansuri.

Primele cadouri

Tinerii ţărani muncitori şi cei din întreprinderile raionului Răcari se pregătesc să întîmpine Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia cu cît mai multe succese în muncă. De curînd, tinerii de la şantierul Cinematografic Buftea, tinerii de la fabrica de conserve „Buftea" şi pionierii de la şcoala elementară din aceeaşi comună au trimis primele cadouri pentru Festival. Cu multă măiestrie tînărul Ion Onceanu a lucrat un suport cu un trandafir din metal. Pioniera Cornelia Oprea a lucrat un milieu, un semn de carte, cu frumoase motive naţionale. Pionierii de la Şcoala elementară din comuna Buftea au lucrat o faţă de masă brodată cu inscripţiile U.T.M.-F.M.T.D. Cadouri pentru Festival au trimis şi tinerii de la fabrica de conserve Buftea.

Mulţi tineri din celelalte comune ale raionului Răcari pregătesc cadouri pe care le vor trimite prin delegaţii patriei noastre la Festivalul de la Varşovia.

Şi-au îndeplinit sarcinile primului plan cincinal

Vineri după terminarea lucrului, constructorii de maşini agricole de la uzinele „Semănătoarea" au sărbătorit într-un miting îndeplinirea cu 6 luni şi 13 zile înainte de termen a sarcinilor ce le reveneau în cadrul primului nostru plan cincinal.

În anii cincinalului, uzina a fost înzestrată cu noi utilaje a căror valoare a crescut faţă de anul 1951 de 9 ori. Ea are cea mai mare turnătorie de fontă maleabilă din ţară, iar turnătoria nouă, care se construieşte în prezent, va avea o capacitate de 3 ori mai mare decît cea actuală. Dezvoltarea capacităţii de producţie prin înzestrarea atelierelor cu o tehnică modernă a permis ca în anul 1955 să se planifice uzinei un volum de producţie cu 184 la sută mai mare decît în anul 1950. Numai producţia de semănători, secerători şi alte maşini agricole a crescut în această perioadă de peste 7 ori şi reprezintă acum 87 la sută din producţia uzinei. Faţă de anul 1950, productivitatea muncii a crescut pe fiecare muncitor cu 128 la sută, iar faţă de 1951 preţul de cost al maşinilor agricole a scăzut cu 27 la sută. În anii primului cincinal, la uzinele „Semănătoarea" s-a realizat două noi tipuri de maşini agricole cu tracţiune mecanică: semănătorile de cereale şi secerătorile-legători. De cîtva timp aici s-a trecut la fabricaţie de serie a secerătorilor-pologitoare şi a cositorilor mecanice cu tracţiune animală, din care au şi fost livrate primele sute de bucăţi pentru campania agricolă de vară.

(Agerpres)

Fruntaşi la recoltarea rapiţei

De cîteva zile în regiunea Bucureşti a început recoltarea rapiţei. Numai în două zile, colectiviştii din comuna Grosu, raionul Alexandria, au recoltat rapiţa de pe 20 ha.

Fruntaşi pe regiune în muncile de recoltare a rapiţei s-au situat colectiviştii din raioanele Slobozia şi Lehliu. Folosind secerătorile cu tracţiune animală, colectiviştii din aceste raioane au recoltat pînă la 10 iunie rapiţa de pe 563 ha. Pînă acum, în raioanele Slobozia şi Lehliu s-au recoltat peste 800 ha. de rapiţă.

În întreaga regiune suprafaţa recoltată se ridică la aproape 50 la sută din suprafaţa cultivată. Majoritatea lucrărilor de recoltare se execută în primele ore ale dimineţii şi seara pentru a se evita pierderea de boabe.

(Agerpres)

Răsplata unor fapte frumoase

După atîta potop de ploi cîte-au căzut peste ogoarele Clondirului, ţinînd în chinga răcelii firele plăpînde de porumb care dădeau ghes să se înalţe — s-au revărsat zăpuşelile lui cireşar.

La vremea prînzului, peste cîmpuri stăpîneşte o linişte grea. Un miel rătăcit printr-un lan de grîu se chinuie, ridicîndu-şi gîtul deasupra spicelor, să zărească marginea acestor întinderi verzi. Se aud însă dintr-odată nişte glasuri de copii care năvălesc gălăgioşi în lan.

— Uite un miel! strigă surprinsă un nod de fetiţă, abia răsărind deasupra grîului.

Pionierii îl încercuiră de îndată şi „infractorul" fu luat prizonier.

— Ce cauţi aici, mă prostuţule? îl interogară ei cu blîndeţe, mîngîindu-l. O să te dăm pe mîna paznicului de cîmp şi ai s-o păţeşti. Vai de tine!

— Lăsaţi-l în pace. Il oprim aici cu noi să ne ajute la plivit. Dacă-i cuminte îi dăm drumul.

Pionierii se împrăştiară prin lan şi începură să adune cu repeziciune firele de rapiţă care dăduseră în floare. În urmă sosiră şi opt utemişti. Vrînd să le dovedească celor mici că ei sînt mai serioşi decît dînşii, îşi începură lucrul în linişte. Pionierii îi mai cicăleau însă cu întrebări de tot soiul.

— Uite, am găsit nişte maci aşa de frumoşi! spuse către ei pioniera care descoperise mielul. E păcat de ei să-i smulgem.

— Nu-i păcat deloc. O să fie lanul fără flori, dar pîinea va fi mai albă şi n-o să-ţi pară rău. Aşa că smulge-le mai de grabă.

Spre seară utemiştii şi pionierii au măsurat ogoarele plivite.

— Sînt şase hectare şi ceva. Ce facem, mai plivim?

— Uite, aici e ogorul lui moş Ghiţă Ene. Hai să-l plivim şi pe-al lui. O să se bucure.

Moş Ghiţă Ene cînd a aflat că pionierii şi utemiştii îi plivesc ogorul a plecat spre cîmp să le mulţumească. Cînd a ajuns însă acolo, nu-i mai găsi. Îşi terminaseră lucrul şi plecaseră. Bătrînul mormăi înciudat, după ce colindase mulţumit lanul fără nici un pic de buruiană.

— Aţi făcut treabă bună, măi flăcăilor, dar să mă fi aşteptat niţel să vă dărui şi eu măcar un mulţam.

★

De curînd, secretara organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Clondiru, raionul Mizil, a adunat într-o seară un grup de utemişti. Tinerii au discutat pînă seara tîrziu — fără ca aceasta să fie o şedinţă — despre treburile din organizaţie. S-a discutat mult despre strîngerea fierului vechi şi despre cadourile pentru Festival, despre viitoarea reuniune tovărăşească şi, în cele din urmă, au ajuns la acţiunea de ajutorare a bătrînilor şi a soţiilor şi mamelor celor plecaţi în armată. Preşedintele sfatului popular, membru în biroul raional U.T.M., a arătat că fapta utemiştilor şi pionierilor Teodorescu Eleonora, Eremia Radu, Onciu Gheorghe, Ilie Stelian şi a celorlalţi care au plivit 7 ha. de grîu ale unor ţărani muncitori din comună, face cinste organizaţiei noastre.

Apostol Paraschiv, un băiat scund şi negricios, care-i sufletul organizaţiei prin entuziasmul cu care munceşte, a avut o propunere.

— Ne-a sosit într-o zi la sfat o scrisoare de la o unitate militară pe adresa bătrînei Iordache Maria. Scrisoarea era din partea comandantului unităţii care o felicita pe bătrînă pentru fiul ei care este fruntaş în pregătirea militară şi politică. Eu m-am bucurat mult de asta. Constantin a fost şi un bun utemist cînd era în sat. Mama lui are 65 de ani. Eu m-am gîndit să mergem într-o zi şi să-i prăşim porumbul. Ar fi un lucru frumos. Să-i arătăm că noi îl preţuim pe fiul ei şi că drept mulţumire pentru cinstea pe care a adus-o satului nostru, noi o ajutăm pe mama lui. Ce ziceţi? Şi pe urmă să-i scrim lui Constantin despre asta.

Utemiştii au fost cu toţii de acord.

— Sîmbătă după amiază mergem să-i prăşim porumbul.

Tinerii din Clondiru şi-au îndeplinit angajamentele luate. Ţăranii muncitori pe care ei i-au ajutat în muncile de întreţinerea culturilor le sînt recunoscători. Le-au mulţumit călduros, au lăudat faptele lor frumoase. Şi aceste cuvinte calde de mulţumire au fost cea mai mare răsplată pentru munca lor.

I. B.

IN CINSTEA *Festivalului* ŞI A ZILEI DE *23 August*

Două brigăzi — un rezultat

Înţelegînd sarcinile ce stau în faţa industriei noastre socialiste în ceea ce priveşte sporirea neîncetată a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, tinerii de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin iau o serie de măsuri. Pe ei îi interesează în mod deosebit cum produc şi cît costă produsul finit.

Acest fapt a făcut să sporească participarea tinerilor în lupta pentru economii.

In anul 1954, datorită luptei pentru economii, indicele de consum la oţel carbon laminat a scăzut faţă de anul anterior într-atîta, încît din oţelul economisit la şapte tractoare se fabrică încă un tractor. De asemenea, scăderea indicelui de consum la tablă din oţel carbon laminat face ca din economia realizată la patru tractoare să se poată asigura materialul necesar pentru încă un tractor.

Cu toate acestea, aici sînt încă numeroase posibilităţi de economisire a metalului. Multe dintre repere, atît în fazele de prelucrare cît şi în faza finită prezintă mari adausuri la prelucrare sau surplusuri de metal la cotele finite care, fără îndoială, pot şi trebuie să fie reduse.

De aceea, iniţiativa tineretului de la uzinele „Clement Gottwald" din Bucureşti, care a creat o brigadă complexă de economii de metal la fiecare reper în parte, a fost primită cu deosebită satisfacţie la uzinele de tractoare.

Curînd comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a trecut la popularizarea iniţiativei tineretului de la uzinele „Clement Gottwald", în cadrul adunărilor generale U.T.M.

Printre primele sectoare în care a fost dezbătută această problemă a fost sectorul forjă.

Intr-una din zilele ce au urmat, la colţul roşu al acestui sector s-au adunat membrii brigăzii complexe de economii, de sub îndrumarea utemistului Marin Tambur. Erau prezenţi aici tehnicieni ca: utemistul Gheorghe Martinescu, controlori ai calităţii produselor, maiştri, muncitori de la ciocane sau matriţe, tineri şi vîrstnici care, preocupaţi ca piesa forjată să fie cît mai aproape de cotele ei finite au obţinut o seamă de rezultate în economisirea metalului.

Rînd pe rînd, au luat cuvîntul atunci toţi membrii brigăzii şi au făcut importante propuneri.

— Eu, de exemplu, a spus utemistul Marin Tambur, lucrez la matriţerie. La noi multe blocuri de matriţe care se uzează sînt trimise la retopit, deşi ele pot fi recondiţionate sau întrebuinţate la confecţionarea altor matriţe de dimensiuni mai mici ceea ce ar aduce lunar o economie de 710 kg. oţel.

Membrii brigăzii au propus ca la axul ambreiajului de la şasiul tractorului K.D. 35, să se înlăture surplusul de metal denumit „cleştar", iar metalul roşu să fie introdus direct în matriţă. In felul acesta la fiecare piesă forjată se economisesc 1,200 kg oţel.

De la consfătuire nu a trecut multă vreme şi bilanţul muncii depuse de brigadă pînă acum este îmbucurător. Consumul de metal pe tractor s-a redus cu 3,140 kg oţel laminat. Se evidenţiază tînărul inginer Serafim Ciblan, maeştrii comunişti Gheorghe Radu şi Ion Radu, matriţierul Marin Tambur, tînărul forjor Ion Botea şi mulţii alţii.

O serie de probleme necesită a fi rezolvate în viitorul apropiat, pe baza unui studiu mai amănunţit. In curînd colectivul uzinei va începe fabricarea noului tip de tractoare MTZ.

Brigada a calculat şi a anunţat că pe baza propunerilor făcute cu prilejul consfătuirii şi de la consfătuire pînă acum, la fabricarea pieselor pentru tractorul K. D. 35 va realiza — pînă la sfîrşitul anului — economii de laminate în greutate de 17.237 kg. De asemenea, la fabricarea pieselor pentru tractorul MTZ va economisi lunar cîte 1.000 kg laminate.

★

Exemplul brigăzii utemistului Marin Tambur a fost urmat şi de brigada condusă de Petre Banu, de la sectorul debitări care, de asemenea, s-a alăturat acţiunii de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat. Membrii acestei brigăzi au hotărît ca resturile de bare, provenite de la debitarea prin forfecare, să le sorteze cu grijă după dimensiuni şi să le folosească. La forjă, din aceste capete s-au născut piese ca: biele mari pentru motorul tractorului K.D. 35 şi altele, fără ca pentru fabricarea lor să fie folosit metal nou. In plus, operaţia de debitare a acestor capete a fost şi ea înlăturată făcîndu-se în felul acesta şi o preţioasă economie de timp şi manoperă.

Inainte, metalul pentru unele repere se debita prin tăierea la fierăstrăul mecanic. Acum, în urma propunerii tehnicienilor Petre Mitîteanu şi Stelian Lupu aceste bare se debitează prin forfecare şi astfel se elimină pierderea de şpan ce se făcea prin retezare.

Metodele înaintate folosite au adus întotdeauna brigăzii însemnate succese. Acum, pe baza propriei ei experienţe, brigada s-a angajat ca pînă la sfîrşitul anului să realizeze noi economii.

★

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia şi a zilei de 23 August, brigăzile conduse de Petre Banu şi de utemistul Marin Tambur vor realiza împreună, ca urmare a aplicării propunerilor făcute, economii importante, astfel ca pînă la sfîrşitul anului economiile să fie egale cu preţul de cost a 4 tractoare K.D. 35.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. pe uzină are acum posibilitatea să analizeze rezultatele obţinute de cele două brigăzi şi să meargă mai departe, pe linia antrenării întregului tineret al uzinei la lupta pentru economii. Comitetul U.T.M. trebuie să dea dovadă şi pe mai departe de grijă faţă de gospodărirea justă a metalului, propunînd conducerii uzinelor înfiinţarea de noi brigăzi complexe de economii acolo unde ele nu există.

Corespondent
SZABO CAROL

Lucrări artistice închinate Festivalului

Pe întreg cuprinsul regiunii Iaşi tinerii întîmpină cu însufleţire cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

Astfel compozitorii ieşeni au închinat Festivalului cea mai mare parte din ultimele lor lucrări. Tovarăşul Achim Stoia, laureat al Premiului de Stat, a compus o sîrbă pe teme moldoveneşti pentru orchestră simfonică.

Compozitorul Sorin Vînătoru a terminat de curînd două lucrări închinate Festivalului. Este vorba de un marş sportiv pentru cor mixt, cu acompaniament de fanfară şi cîteva tablouri simfonice reflectînd aspecte din viaţa tineretului nostru. De asemenea tînărul compozitor Ionel Şerban a scris un cîntec inspirat din viaţa tineretului de pe şantiere.

În întîmpinarea Festivalului şi artiştii plastici ieşeni creează numeroase opere care vorbesc despre viaţa şi munca tineretului. Pictorul Dan Hatmanu, are un ciclu de 9 lucrări din care se disting cele intitulate „Tineri din Gospodăria de Stat Seculeni în club" şi „Cor de copii interpretînd imnul pionierilor".

Plastica ieşeană se mîndreşte şi cu pictura afiş a lui Nicolae Popa, reprezentînd o fată în costum naţional, care salută Festivalul.

O lucrare plină de vioiciune tinerească este sculptura lui Vasile Condurache „Se apropie concursul la şcoala de muzică". Aici e vorba despre un tînăr de la ţară, care cu vioara sub braţ vine să participe la concursul de admitere la şcoala de muzică.

Lucrări interesante au mai creat Ion Petrovici, Constantin Agafiţei, Nicolina Cozma şi alţi pictori şi sculptori din Iaşi.

O grupă de fruntaşi

Printre studenţii Facultăţii de electrotehnică de la Institutul Politehnic din Iaşi o veste a trecut ca un fulger: grupa 318 din anul II a luat în întregime examenul de fizică obţinînd 14 calificative de „foarte bine", cinci de „bine" şi numai unul la limită. La prima impresie aceste cifre ar părea un simplu procentaj al calificativelor unei grupe fruntaşe. Totuşi nu e numai atît.

★

Cu un an în urmă cînd au păşit pe treptele institutului, studenţii grupei 318 au venit cu visuri mari. Toţi voiau să cucerească tainele ştiinţei, să devină ingineri buni. Abia ieşiţi de pe băncile şcolilor medii ei nu erau obişnuiţi încă cu viaţa de student. Unii nu ştiau să scoată notiţe la cursuri, alţii nu cunoşteau metodele cele mai bune de învăţătură, materia era vastă, se cereau interpretări fizice. Multora li se părea că au început o muncă prea grea pe care nu o vor putea duce la capăt. Iată însă că le-au venit în ajutor studenţii din anii mai mari care le-au împărtăşit din experienţa lor, care i-au îndrumat.

Şi aşa zi de zi au început să cunoască tainele ştiinţei, au început să îndrăgească ştiinţa. Rezultatele primei sesiuni de examene nu au fost totuşi dintre cele mai bune. Pentru alţii aceasta ar fi fost poate un motiv să dea înapoi. Nu acelaşi lucru a însemnat pentru studenţii grupei 318. Ei au pornit cu mai multă îndîrjire să studieze, să aprofundeze materia. În grupă s-a creat un colectiv unit şi odată cu următoarea sesiune au venit şi primele succese.

Anul II i-a găsit pregătiţi pe studenţi pentru a munci cu mai mult spor: răspunsurile au devenit mai bune, teama că e greu a făcut loc siguranţei şi hotărîrii. Într-o adunare a studenţilor din facultate, tovarăşul profesor Toma Fărcaş, decanul facultăţii, a spus: „Ne mîndrim cu studenţii anului II şi sperăm că vor lua cu succes seziunile de examene şi vor deveni buni ingineri".

„Încrederea acordată de decan şi profesori nu trebuie s-o desminţim", aceasta a devenit deviza studenţilor anului II, deviza studenţilor grupei 318

Şi iată-i astăzi la examenul de fizică. Dis-de-dimineaţă s-au adunat cu toţii în faţa institutului şi oricum parcă inimile bat mai tare ca de obicei iar emoţia i-a cuprins pe toţi. A sosit şi clipa aşteptată. A început examenul. De la primele răspunsuri s-a dovedit că grupa e bine pregătită. Studenta Georgeta Trifon e secretara organizaţiei U.T.M. pe an. În adunarea generală alegerea ei a fost primită cu multă bucurie. Acum ea dă examen. Emoţia care pusese stăpînire pe ea a trecut ca prin farmec. Răspunsurile pe care le dă sînt sigure. Nici o urmă de şovăială în glas. Lucrînd şi la cercul ştiinţific ea a avut posibilitatea să studieze în laborator o serie de probleme ştiinţifice şi practice. Astăzi, orele de laborator îi folosesc la legarea teoriei de practică. Calculele matematice prind viaţă. O integrală sau o ecuaţie diferenţială care pentru altul ar fi însemnat doar ceva sec, rupt de viaţă, pentru ea are un sens, este o expresie a puterii electricităţii sub toate formele ei, înseamnă unde transmise pe calea aerului sau a firelor, înseamnă lumină, electrificare. Ea a obţinut calificativul „foarte bine". Acest calificativ l-au mai obţinut şi studenţii Gavrilaş Monica, Maria Boacnă, Iurii Mărgărint, Eugen Leviţchi, Ştefan Gavrilaş şi alţii.

O veste bună pentru studenţii grupei a fost cînd au aflat că şi colegul lor Gh. Herghelegiu a reuşit să obţină calificativul „bine". Fiind bolnav el a stat în spital o lună de zile. Reintors a reuşit să-şi ajungă din urmă colegii, depunînd o muncă susţinută. Colegii şi-au împărţit între ei sarcinile, unii i-au copiat cursuri, alţii l-au ajutat să recupereze lucrările practice pierdute.

Frumoasele rezultate obţinute la examen se datoresc în parte şi îndrumărilor pe care le-au primit studenţii de la tovarăşul profesor Emil Luca şi de la asistentul său Nicolae Reus.

Iată de ce vestea succesului grupei 318 nu înseamnă o simplă statistică de calificative, ci rezultatul unei munci susţinute ce prevesteşte că în grupa 318 se făuresc oameni noi, ingineri de nădejde folositori patriei noastre.

Corespondent,
CHERN GHIDEON

FLAUTISTA

„Cîntă la flaut" se spune de obicei numai despre un bărbat. Despre o femeie, de loc sau foarte rar.

Se vede că dintr-o pricină asemănătoare au fost uluiţi sătenii din Răcăciuni-Bacău cînd pe scena căminului cultural din sat s-a urcat cu un flaut în mînă Rozalia Cîos. Era ceva împotriva obiceiului. Pe-acolo flaute, fluiere aveau doar băieţii... Şi pentru că era împotriva obiceiului, pentru că o femeie cîntînd la flaut li s-a părut ceva

de-a dreptul hazliu, au rîs. Au rîs ca de cine ştie ce nepotrivire. Nu numai la cămin, ci şi prin sat cînd, după aceea, o întîlneau pe Rozalia.

De bună seamă Rozaliei nu i-a fost de loc la îndemînă purtarea consătenilor. Cum să-ţi fie la îndemînă dezaprobarea unui sat întreg! Spera totuşi că o va înţelege pînă la urmă cineva.

— Îţi place aşa de mult flautul? a întîmpinat-o mama, grijulie să n-o mîhnească.

Din vorbele mamei, oricît de ferite, nu putea să nu reiasă aceeaşi neînţelegere, care adăugată la aceea a satului, nu putea decît să umple şi mai mult de necaz sufletul fetii. I s-a părut atunci că a săvîrşit un act necugetat, care trebuie reparat renunţînd la flaut.

Aşa s-ar fi întîmplat dacă Rozalia ar fi săvîrşit cu adevărat un act necugetat. Din fericire, ei îi plăcea flautul, sunetele delicate, vrăjite, ale instrumentului capabil să dubleze virtuozitatea uneia din cele mai frumoase voci. Şi cum să te desparţi de acest instrument cu care poţi reda patosul celor mai înalte simţăminte? Cum să renunţi la ceva ce-ţi este scump?

Să se topească umbrele mîhnirii, să-i treacă necazul unei fete de 15—16 ani căreia i-au fost jignite simţămintele, preferinţele, e tare greu. Trebuie să aibă multă voinţă. Şi Rozalia a avut puterea care-i trebuia. Şi nu numai că nu a renunţat la flaut, dar a mers din nou la cămin şi a cîntat. Sigur, s-a rîs din nou. Ea a cîntat totuşi. A cîntat şi cîntecul a spulberat ironia. Dacă mai rămăseseră zîmbetele, ele nu mai erau decît un semn al mirării că o fată poate „zice" atît de frumos din flaut.

Acestea au fost cu cîţiva ani în urmă, pe cînd Rozalia abia începuse Şcoala medie de muzică la Bacău şi-şi alesese flautul. De-atunci s-au schimbat multe în Răcăciuni, iar oamenii nu se mai miră cînd o fată apare cu flaut pe scenă.

În 1953 a fost un concurs al tinerilor solişti în cinstea Festivalului de la Bucureşti. Cum socotea că n-are destulă experienţă, nu s-a gîndit să participe. Numai cînd a văzut cîţi se înscriu, s-a înscris şi ea.

— O să mă pregătesc, se încuraja. De ce n-ar participa şi o fată la flaut!

A fost întrecută. Puţină părere de rău, dar aceasta trece. Altceva n-a trecut: dorinţa ca la următorul prilej să cîştige totuşi şi fetele la flaut. Atît.

...Au trecut ani. Negreşit a învăţat multe de-atunci. Se spune despre Rozalia că are „ton", că şi-a însuşit tehnica flautului, că dispune de o voinţă şi perseverenţă remarcabile. De altfel, pe ea o întîlneşti cel mai des în sala de flaut studiind, descifrînd, repetînd o sonată de Bach, un menuet, un concert de Mozart...

Era de aşteptat să se prezinte la concursul din acest an al tinerilor solişti. Poate nu numai pentru onoarea flautistelor.

Nu se prezenta cu certitudinea că va cîştiga; mai erau concurenţi pregătiţi. Dorea mult însă să cîştige, pentru un vechi necaz. Ca urmare, presupunea că va avea emoţii. Dar nu le-a avut pînă în faţa juriului. Acolo a înţeles că nu prea mai e stăpînă pe sine şi a crezut că nici nu mai poate fi. A început greşit. Îi mai rămăsese însă puţină stăpînire de sine şi dorinţa de a cîştiga; mai mult decît aceasta: începuse să cînte, intrase într-o lume în care se simţea bine. Şi-a revenit. A interpretat corect Concertul în re major pentru flaut de Mozart, Scena pastorală de Elinescu.

Juriul a apreciat că Roza interpretează mai bine decît ceilalţi flautişti şi a hotărît s-o trimită la Bucureşti, la finala concursului.

O fată i-a întrecut la flaut pe băieţi!

PETRE NIŢĂ
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi

Locuinţe noi pentru oamenii muncii

TG.-MUREŞ (de la corespondentul nostru).

Cu ajutorul creditelor acordate de stat, tot mai mulţi muncitori din Regiunea Autonomă Maghiară îşi construiesc noi locuinţe. La uzina textilă „Gh. Doja" din Sft. Gheorghe de pildă, muncitorilor li s-au repartizat fonduri pentru construirea a 48 locuinţe individuale. Dintre acestea 34 sînt de-acum construite iar noii proprietari s-au şi mutat în ele; restul sînt în curs de terminare.

Muncitorilor de la fabrica de mobilă „Simo-Geza" din Tg. Mureş li s-au repartizat de asemenea fonduri pentru construirea a 28 locuinţe individuale dintre care 20 au şi fost date în folosinţă.

În Regiunea Autonomă Maghiară numărul locuinţelor individuale construite prin creditele acordate de stat s-a ridicat pînă în prezent la 426 dintre care 374 au fost date în folosinţă.

În legătură cu unele probleme ale literaturii pentru copii

Dogme abstracte și adevărul vieții

Al. Oprea

În ultimii ani, terminologia articolelor de critică s-a îmbogățit cu asemenea epitete: „copil-bomboană", „copil de zahăr", „copil fondante" etc. etc., care — amenințînd să epuizeze lista zaharicalelor de la Comaliment — exprimă indignarea justă a cititorilor împotriva eroilor cu aureolă de heruvimi, dar în fond plicticoși, anoști. Poate mai înainte decît în celelalte sectoare ale literaturii, în literatura pentru copii s-au tras primele focuri contra idealizării personajelor — tendință dăunătoare care constituia un serios obstacol în calea creării unor eroi autentici, vii. Există însă pericolul ca, neînțelegîndu-se esența fenomenului negativ al idealizării să se cadă în extrema opusă, să se considere drept... tendință idealizantă orice încercare de a prezenta caractere luminoase. În articolul publicat în „Contemporanul": „Nici cu pete, nici fără pete", Al. Mirodan, în focul polemicii, trece pe teritoriul literaturii pentru copii — deși domeniul discuției nu era acesta — și ne prezintă printre altele următorul exemplu, ca una din erorile superidealizării: un școlar care memorează încîntat formule trigonometrice, în vreme ce colegii săi „negativi" bat mingea pe maidan.

Nu știm cu ce s-au făcut vinovați școlarii sîrguincioși față de Al. Mirodan de i-au provocat nemulțumirea. Orice s-ar spune nu sîntem în faimoasa țară vizitată de Guliver, unde lecțiile erau memorate fără nici un fel de sacrificiu, în urma simplei înghițiri a unei bucăți de anafură mînjită cu pastă cefalică. Fapt este că asemenea școlari care învață în loc să bată mingea pe maidan există în realitate și ca atare nu pot fi „excomunicați" din paginile operelor literare.

Mihail Stoian în articolul: „Copii-model" care nu sînt modele pentru copii" — articol nu lipsit de merite în lupta contra idealizării literare — se situează pe aceeași poziție prin felul în care critică unele lucrări. Citind o poezie a lui Ion Băieșu, în care un școlar primind cravata roșie de pionier hotărăște să nu se lase ademenit de felurite ștrengării, obișnuite pînă atunci, M. Stoian afirmă indignat că acest erou „a intrat în galeria eroilor „ideali" care pare-se ar fi după unii, prototipurile copiilor pe care noi vrem să-i creștem". Este evident însă, că — așa cum a arătat și Lidia Ilieșu în articolul: „Nu rețeta, ci oglindirea autentică a vieții copiilor" — în realitate sînt momente solemne în viața copiilor, cînd aceștia își propun să se comporte cît mai serios, renunțînd la năzbîtiile nelalocul lor în noile împrejurări.

De asemenea, referindu-se just la unele exemple de idealizare existente în romanul „Cantemiriștii", M. Stoian trage sentențios următoarea concluzie care pune sub semnul întrebării nu modul înfățișării unor scene din viață — defectuos în exemplele date din cartea Celiei Serghi — ci însăși posibilitatea înfățișării acestora în literatură: „Exemple de acest fel de tineri care se extaziază în fața clădirii școlii lor (?? n.n.), care pun dragostea deoparte pînă isprăvesc o discuție, se pot înmulți, căci ele se găsesc în destule lucrări literare pentru copii".

Mergînd pe acest drum, s-ar putea întîmpla ca, citind o carte unde s-ar înfățișa cum un pionier îl denunță pe tatăl său organelor de stat ca fiind în cîrdășie cu chiaburii, autorii articolelor amintite să exclame ironic: „eh! idealizarea vieții!" Și totuși așa a făcut Pavlic Morozov. Unii dintre critici și scriitori înclină să suspecteze de idealizare orice erou literar care are trăsături înalte de caracter, care are o figură morală strălucitoare.

Este necesar deci ca în discuție să se elucideze esența fenomenului idealizării în literatură, combătîndu-se diferitele interpretări dogmatice. În articolul său „Privire asupra literaturii din 1847" V. G. Belinski arată că unii literați se fac vinovați de idealizare, de oarece în operele lor nu pornesc de la adevărul vieții, ci de la anumite „principii abstracte". În timp ce în operele lui Gogol, „idealul nu este conceput ca o înfrumusețare (deci ca o minciună) ci ca o corelație stabilită de autor între diferitele tipuri create de el, în conformitate cu ideea pe care dorește s-o dezvolte în opera respectivă". Ce înseamnă aceasta? Că pot fi înfățișați în cărți și școlari care memorează formule trigonometrice în loc să bată mingea pe maidan, că pot fi înfățișați și copii care în ziua primirii cravatei roșii nu chiulesc de la ore pentru a juca fotbal etc., fără ca prin aceasta scriitorii respectivi să plătească tribut idealizării, dacă ei înfățișează eroi luați din viață și nu creați în laborator pe baza speculațiilor. Și dimpotrivă devin producători în serie de chipuri idealizate, acei scriitori care nu zugrăvesc adevărul vieții, ci concepțiile lor abstracte despre modul în care trebuie să arate unii eroi potriviți cutărei sau cutărei reguli din pedagogie — pedagogia fiind înțeleasă tot abstract nedevenind însuși resortul patosului lăuntric al imaginilor artistice.

Ca exemplu vom cita felul în care apare figura instructorului de pionieri sau a educatorului în unele cărți scrise pentru școlari. Dacă pe instructorul Vlad din interesantul roman al lui Octav Pancu Iași: „Marea bătălie de la Iazul Mic" l-am îmbrăca în haine militare, el s-ar putea numi Iovan și ar avea gradul de locotenent ca în „Cantemiriștii" Celiei Serghi — amîndoi întruchipînd pe prim plan aceeași anemie artistică. Pe baza lecturii acestor cărți s-ar putea crea o figură-patent a educatorului: neapărat frumos la înfățișare, idolatrizat de copii ca moaștele unui sfînt, neapărat știind — pe căi necunoscute — tot ce se întîmplă între școlari, putînd stîrni în acest sens admirația celui mai perfect Sherlock Holmes etc. etc.

Ar trebui de aici să tragem oare concluzia că în realitate nu există educatori, dacă nu frumoși la înfățișare, frumoși la caracter, iubiți de școlari, cadre de aur ale Uniunii Tineretului Muncitor? Părinții literari ai acestor eroi nu au greșit propunîndu-și să oglindească asemenea caractere, ci au greșit făcînd din personaje simple întruchipări ale unor principii abstracte. Un rol l-a jucat și concepția greșită după care în literatura pentru copii este interzis ca un om matur sau cu atît mai puțin un educator să apară altfel decît într-o poză heroică, altfel decît întrunind toate calitățile posibile. Engels spunea că nu este important numai ceea ce face o personalitate, ci și modul cum acționează. În aceste cărți noi vedem însă numai ceea ce fac educatorii — și fac atît de multe încît devin niște „factotum" — și nu și gîndurile, simțămintele, dialectica sufletului lor, educatorii transformîndu-se în niște banale etichete ale profesiei pe care o reprezintă.

Discutînd despre modul în care trebuie înfățișați copiii în literatură, unii sînt dispuși să vorbească foarte mult despre trăsăturile general-umane ale copilului, despre faptul că el trebuie să se joace, să fie ștrengar. Desigur că a ignora aceste trăsături infantile specifice înseamnă a te situa pe o poziție vulgarizatoare. Nu este însă mai puțin adevărat că nu poți să discuți abstract caracteristicile copilului, rupîndu-l de o realitate istorică, bine determinată. Copilul din patria noastră — ne referim în special la vîrsta mijlocie și mare — nu este totuși identic cu — să spunem — copilul de acum 50 de ani. La noi, ca rod al noii realități istorice, apar în rîndul tinerei generații trăsături de caracter care nu puteau apărea în trecut. În patria noastră crește nu numai un copil nou, ci și un cetățean nou.

Noi trebuie să ironizăm fără cruțare pe acei scriitori care nu iau în serios copiii, care-și închipuie că pentru a discuta cu ei, trebuie să se îmbrace în pantalonași scurți, să-și dea cu cerneală pe față și să vorbească stîlcit romînește. Cîtă poezie cuprinde vîrsta de trecere de la copilărie la adolescență! Nu este vorba aici numai de romantismul ștrengăriilor, ci de romantismul acelei vîrste cînd se plămădește conștiința nouă a unui nou cetățean. Vorbind despre povestirea Soniei Larian „Ghiduș Arcăduș", unii recenzenți se opresc numai asupra faptului că zburdalnicul copil cîntă mereu un cîntec și trage după el „o sfoară, o bucată de sîrmă sau vreo coadă roșcată de vulpe", fără a sublinia ceea ce este de fapt important — că, păstrînd toată vioiciunea vîrstei, eroul Soniei Larian întruchipează artistic acele trăsături noi — ca de exemplu dragostea pentru avutul obștesc — care apar la pionierii satelor noastre. Ghiduș Arcăduș ce-i drept, îl bagă pe Ion al Stănchiței într-un butoi vechi ca să se învețe minte, „dar ca pedeapsă pentru că trăsese cu praștia în păsările din colivia pionierilor". Ghiduș Arcăduș trimite și o scrisoare plastografiată contabilului Patrafir, dar pentru a se răzbuna pe acest trepăduș al chiaburilor care în lipsa președintelui nu vrea să ia nici o măsură pentru salvarea pometurilor gospodăriei de bruma ce o anunță stațiunea meteorologică a pionierilor. Cîte trăsături minunate nu apar la schimbul de mîine al luptătorilor pentru construirea societății primăverii omenirii; cîte fire pline de poezia vieții noastre noi există printre tinerele vlăstare ale patriei; cîți pionieri nu-și pun încă de la o vîrstă fragedă problema felului în care trebuie să-și trăiască viața! Și oare aceste trăsături de aur ale tinerei noastre generații nu trebuiesc înfățișate în toată strălucirea lor în operele literare? Noi avem nevoie de eroi literari despre care să putem spune așa cum spune poetul sovietic despre Pavlic Morozov: „...Nu, cinstea n-are sfîrșit / Azi Pavlic, din bronz și granit, / se înalță. / El nu-i dat uitării / Cu mîna-ncleștată pe steag / va fi pionierilor țării / tovarăș și pildă în veac".

În unele articole publicate în cadrul discuției de față a fost exprimată părerea că este impropriu să se vorbească în literatura pentru cei mici despre eroi negativi-copii. Aceste articole iau ca bază principiile pedagogiei științifice care resping aberațiile pedagogiei și pedologiei reacționare despre copilul care s-ar naște bun sau rău și asupra căruia mediul înconjurător n-ar avea nici o influență. Pornind de la principii juste, autorii articolelor fac următorul raționament schematic, abstract: dacă orice copil — fiind un caracter în formare — poate fi educat, înseamnă că termenul erou negativ este „impropriu" rămînînd valabil numai la oamenii maturi (vezi articolul Tamarei Pîngaru). Este de presupus însă că copiii nu trăiesc sub un clopot de sticlă. Se poate la un moment dat ca un copil sau un adolescent să aibă caracterul viciat de morala burgheză ca Stahovici din „Tînăra Gardă" care ajunge trădător. Este oare impropriu de a se vorbi în aceste cazuri de eroii negativi? Faptul că unii din asemenea eroi se pot transforma, în funcție de împrejurările de viață prin care trec, ni se pare o altă problemă. Acest proces poate fi redat sau nu în funcție de ideea operei respective. Gaidar a înfățișat personajul Figură fără a sugera măcar eventuala lui transformare. Deși articolele amintite dau declarații că sînt împotriva „teoriei" lipsei de conflict, în practică însă, în modul în care discută, dau apă la moară acestei teorii.

E firesc ca în cărțile noastre pentru copii să fie înfățișate și autentice personaje negative-copii ca Figură și Kvakin, pentru simplul motiv ca altfel nu vor putea fi înfățișați nici „Timur și băieții lui". În perioada de trecere de la capitalism la socialism există și nu pot să nu existe cazuri negative de copii asupra cărora are influență mediul familiar retrograd în care trăiesc, iar literatura pentru copii dacă vrea să fie parte integrantă a întregii literaturi, trebuie să fie fidelă adevărului vieții.

În cartea maestrului Mihail Sadoveanu „Aventură în lunca Dunării" se vorbește despre acele cărți „invalide", „zdrențuite de mîna cititorului", „eroice luptătoare ale prefacerilor revoluționare" și pe care eroul povestirii le lipește de locul unde-i bate inima, iar ochii îi închide ca să nu vadă nimeni că sînt umezi.

Numai înfățișîndu-se în culori vii, aprinse, adevărul vieții, pot fi create asemenea cărți „eroice luptătoare ale prefacerilor revoluționare", capabile să facă educația comunistă a tinerei generații — mîndria și nădejdea poporului nostru.

Ion Brad

La căpătîiul Ilenei

Clopotele bat..
Merge vestea-n sat:
A murit Ileana,
Săraca, Ileana!

Ochii ei de viorele
S-au închis sub pleoape grele,
Mîinile,
Mîinile,
Mîinile ce-au secerat
Mări de grîu celui bogat
Dorm ca rădăcinile
Unui arbore tăiat.
Cu aceste degete
N-a stat ea să pregete
Și-a cusut și-a chindisit
Fiului,
Sbanghiului,
Nu știu cărui om vestit,
Cămașă de nuntă
Cu cipcă măruntă.
Și-a țesut din patru ițe
Pînză albă de altițe
Fetelor,
Boghetelor.
Cînepa, din mîna ei,
Trecea-n gura melițel
Și fuiorul de mătasă
Il ducea la domni pe masă.
O, fuior de colilie
Alb fuior
Ea
Iți da
Toată strălucirea ție

Cînd, tăcută, te scălda
In izvorul ochilor.

A murit Ileana
Săraca, Ileana!
N-a avut pămîntul ei,
N-a avut copiii ei,
N-a avut sălașul ei.
Doar în dimineața nouă
Ea a plîns cu stropi de rouă,
De amar, de bucurie,
De ce-a fost, de ce-o să fie.

La crucea amiezii
Noi i-am ajutat
Să împlînte plugul
In pămînt bogat.
Sub dunga apusului
Noi am pus temeiul
Casei ei de piatră
Unde-a stat bordeiul.
La marginea serii,
Sub luna — făclie,
Mîinile aceste-au
Invățat să scrie,
Mîinile,
Măiestrele,
Care al'dat' n-au stat în tihnă,
Cărora li s-au furat
Flori și aur și odihnă.

A murit Ileana
De la noi din sat.

Noul, noul, noul...

Mărturisim că finalul articolului cu care se inaugura rubrica de „Opinii" a revistei „Steaua" din Cluj (nr. 1/1955) ne-a sunat straniu: „Ultimii mohicani ai lipsei de opinii care se îngrămădesc umili la ușile din dos ale culturii noastre năzuind să pătrundă printr-o curbă de 90 de grade a coloanelor vertebrale, pierd din ce în ce mai mult șansele. Sîntem hotărît împotriva umilinței"... Care „ultimi mohicani ai lipsei de opinii?" Ce fel de „umilință"? Mai ales, în fața cui — umilință? De ce atîtea insinuări, de ce atîta teribilism intelectualist în lansarea unei rubrici necesare frontului nostru literar? Ce-i drept, cîteva rînduri mai sus, se vorbea despre „arma de mare preț a vigilenței revoluționare" dată de partid, se amintea de poziția de pe care trebuie să se exprime o opinie și se încerca să se precizeze, cît de cît, poziția „opiniilor" revistei: „Nu putem tolera opiniile căutătorilor de pretexte pentru calomnii la adresa realităților noastre... opiniile acelora ce vor să discrediteze și să minimalizeze tot ceea ce arta și cultura noastră a creat temeinic"... Atît despre poziție. Apoi, pregătirea în crescendo a finalului teribil... Totuși știam că redacției revistei îi repugnă „lipelile", politizările groase — așa că nu aveam dreptul să ne îndoim asupra acestor rînduri. Rubrica se inaugura, după cum vedeți, straniu: se aduceau omagii vigilenței ideologice și se lansa zgomotos lupta împotriva unei „umilinți" abstracte în literatură! Cu o consecvență de apreciat, rubrica a apărut în fiecare număr al revistei din acest an. Avem de acum 5 articole — poți avea o opinie despre „Opiniile" revistei din Cluj. Ceea ce ni se părea straniu la început, ni se clarifică, număr cu număr. Vigilența ideologică a rămas cu omagiile — lupta împotriva „umilinței" se duce mai departe, într-un chip care merită atenție.

George Stelea — semnatarul permanent al rubricii — nu se „umilește" să lupte pentru promovarea noului în literatura noastră — cerință atît de insistentă pentru critica noastră literară. In nici unul din cele 5 articole nu se simte vreun efort profund spre analizarea sau sintetizarea unor reușite literare. În schimb, negația e la loc de cinste, deși în ultimile sale „opinii", Stelea scrie candid că: „profesiunea negației n-a consacrat critici literari și nu va consacra niciodată". În articolul „Lirismul și contemporaneitatea" (nr. 3/1955) — cu unele merite în combaterea părerii greșite despre un așa zis apolitism al dragostei — Stelea nu se „umilește" să facă cît de cît — dacă nu poate să afirme deschis — o apreciere pozitivă despre lirica noastră. Cu o meticulozitate de maniac, Stelea poate să numere de cîte ori se repetă cuvintele „inspirație", „realitate" într-un studiu din „Gazeta Literară" (care studiu? — un anonimat dovedind... curajul opiniei) pentru a-și demonstra părerea sa asupra cenușiului din critica noastră literară. După cum mărturisește e chiar exasperat de aceste repetări de cuvinte. Dar exasperarea lui, ca și cuvîntul „realitate" scris de 15 ori, ori cît ar fi de copleșitoare, nu pot încă integra un studiu în categoria articolelor cenușii. Aceasta se poate face numai dacă-l discutăm în conținut. Dar discuțiile în conținut nu-s pe placul lui Stelea, fiind probabil și ele „umilitoare". În mod cu totul ciudat, Stelea afirmă că a pornit la lectura a trei volume de poezii decadente „fără idei preconcepute, fără criterii politice... prin prisma exigenței artistice, numai sub raportul expresiei lirice..." Să recunoaștem că, citind această declarație, ne e greu să mai credem în omagiul adus vigilenței ideologice în nr. 1/1955! De pe o asemenea poziție, articolul „Împletitorii de ciorapi" (nr. 4/1955) se transformă într-o suită de citate din poeziile respingătoare ale unor decadenți, într-un admirabil exercițiu de obiectivism conștient — însuși autorul sfîrșind prin a se întreba dacă încercarea sa nu e de domeniul actului gratuit... Sfîntă candoare a apolitismului! Lăsînd în mod intenționat deoparte problema conținutului poeziei decadente, neopunîndu-i absolut nimic din „tot ceea ce arta și cultura noastră a creat temeinic", Stelea ratează prilejul de a sublinia noul, forța literaturii noastre. Ar fi fost cumva „umilitor"? Și cînd te mai gîndești că articolul se vroia o reacție la „reproșul" unor anumiți oameni care susțin că poezia noastră actuală nu este încă multilaterală. Articolul e astfel gîndit încît această calomnie nu-și găsește o replică viguroasă, iar cunoscuta frază a articolului inaugural: „Nu putem tolera opiniile căutătorilor de pretexte pentru calomnii la adresa realităților noastre"... apare în nimbul unei strălucitoare demagogii. Negativismul lui George Stelea face un mic tur de forță în „Însemnări despre Eminescu" (nr. 2/1955) — în care dintr-un articol al lui Ion Vitner din „Gazeta literară" — articol socotit de Stelea ca un „merituos comentar al cîtorva dintre ideile esteticii eminesciene mai puțin cunoscute publicului cititor..." — se extrage fraza introductivă (subliniem — o frază, atît!...) și i se „dă la cap" cu nemiluita. Arta insinuării și a rea voinței cunoaște, spre final, un succes remarcabil — Stelea amintind cîteva aprecieri greșite ale lui Ion Vitner despre creația eminesciană, aprecieri făcute acum 6 ani... De ce a fost nevoie ca pe marginea unui „merituos comentar" să aduci păreri pe care cercetătorul le-a depășit? Ce s-ar întîmpla dacă, judecînd ultimul poem al lui Baconschi din „Gazeta Literară" — poem extrem de reușit, după părerea noastră — i-am aduce aminte de eșecurile sale — „Noaptea în flăcări", „Balada țăranilor care vînd lapte", mai recent, „Ca luna"...? Tocmai disprețul față de dezvoltarea creatorilor noștri, a cercetătorilor noștri, ignorarea progreselor lor, lipsa dorinței de a le susține eforturile — se răsfrîng în asemenea manevre răutăcioase, vanitoase, care nu-s de natură să contribuie la formarea unei atmosfere sănătoase în lumea literară. „Opiniile" lui Stelea se remarcă prin aerul lor distant, sentențios, cu o anumită voluptate orgolioasă de a-și etala pompos rafinamentul intelectual. George Stelea are obsesia de a evita locurile comune, banalitățile, ceea ce desigur, nu e cel mai rău. S-ar putea numai preciza că — așa cum poeții care se gîndesc mereu cu glas tare dacă intră sau nu în posteritate, nu prea intră în posteritate — nici cei care-și controlează fiecare pas pentru a nu se „umili" călcînd pe locuri bătătorite, pentru a fi cu orice preț „originali", nu reușesc — și la ei locul comun, banalitatea, sună mai tragi-comic. Iată de ce este supărător felul în care Stelea redactează pasajele referitoare la „nou". Cuvinte mari, fraze sforăitoare, la care se adaugă în final, de obicei, șablonul viziunii literaturii noi, fie „ca un arbore" (nr. 3/1955) fie ca „o pădure tînără pătrunsă de primăvara noastră contemporană" (nr. 5/1955)... Se simte, pînă la expresie, că omului îi vine greu să gîndească despre nou, să se ocupe de el, să-l sublinieze, cu pasiune, original.

Încît ar fi bine în „opiniile" revistei clujene — mai puține strigăte teribiliste împotriva „umilinței", mai puțină teamă meschină de „banal", mai multă, mult mai multă patimă pentru descoperirea și relevarea noului din viață și literatură, pentru afirmarea deschisă, susținută, în ofensivă, a pozițiilor ideologice partinice.

CORNEL STANCA

Pe scurt!

„Trăiască primăvara!"

Deși apărute după ce — strict calendaristic — primăvara ne-a părăsit meleagurile, poeziile din nr. 5 al „Tînărului Scriitor" reunite sub strigătul entuziast „Trăiască primăvara!" aduc anotimpului tinereții un salut vrednic de atenție. Buchetul cuprinde florile lui: Mihu Dragomir, Nicolae Stoian, Nicolae Labiș, Tiberiu Utan, Aurel Schwartz, Petre Solomon, Horia Aramă. Diversitatea parfumurilor, firească și ademenitoare, este în mod fericit lămurită printr-un motto din Maiakovski: „Orice problemă e / mai mult sau mai puțin clară. / Și problema păcii / și-a recoltei viitoare. / Dar chestiunii privitoare la primăvară / De-abia acum / trebuie / să-i găsim rezolvare".

Mihu Dragomir sfidează curgerea timpului în versuri fierbinți cu o oarecare notă de ștrengărie: „Însă cum să-mbătrînești, cînd țara / își azvîrle cîntecu-n tării? / Nu-s prea tînăr, dar cu primăvara / am o vorbă-n anul două mii!".

Petre Solomon ascultă răsuflarea omenirii într-o noapte de primăvară; semnificații bogate desprinse din meditări asupra lumii în care stăpînește pacea — duc la o concluzie valoroasă: „Visele nopții sînt visele zilei bogate. / Iar zilei i-e dat să le-mplinească pe toate.

Un rondel gingaș închină primăverii Aurel Schwartz. Pentru Nicolae Stoian, evocator al primăverilor mizeriei cumplite din trecut, același anotimp „a fost mereu și este / un fenomen cu caracter de clasă". Glumind, eroul liric din „Primăvara" de Horia Aramă, îi consacră acesteia o poezie aproape fără ca să-și dea bine seama...

Acorduri mult mai grave răsună în evocarea unei nopți de primăvară pe Marea Caspică în „Kira" — de Tiberiu Utan — și în „Prieteni întîlniți la Festival" — de Nicolae Labiș.

Este bine că „Tînărul Scriitor" dovedește prin acest „Trăiască primăvara!" orientarea sa ca revistă a tinerilor, care — orice s-ar zice — au ceva anume de spus în „chestiunile privitoare la primăvară". Păcat că entuziasmul lectorului se răcește întrucîtva la observarea faptului că din cele șapte poezii ale ciclului, patru sînt poezii despre farmecul nopții — și nici măcar una n-a adus un cuvînt de laudă, bunăoară, omului care, la manetele tractorului sau aplecat pe coarnele plugului, răstoarnă brazda grasă, în acest anotimp binecuvîntat de poeți și de întreaga lume. Dar să nu ne întristăm: semne bune anul are...

ANA MIHAILESCU

Tinerii actori întîmpină Festivalul

Și tinerii artiști din teatrele dramatice și lirice țin să se prezinte la înălțime în fața Festivalului — acest eveniment de seamă din viața tineretului de pretutindeni.

Astfel, în cinstea Festivalului, organizația de bază U.T.M. de la Teatrul de stat din Orașul Stalin a chemat la întrecere organizația de bază U.T.M. a Teatrului de stat din Sibiu. Ca obiectiv principal figurează ridicarea nivelului activității echipelor de teatru ale amatorilor cu ajutorul instructorilor-actori utemiști pe care-i vor trimite în rîndurile artiștilor amatori. De asemenea, pentru întărirea disciplinei în rîndurile tinerilor actori, s-a propus studierea rolurilor din timp, în așa fel încît să fie ușurată munca la repetiții, iar spectacolele să se desfășoare la un nivel artistic cît mai ridicat.

O întrecere asemănătoare se desfășoară și între organizațiile de bază U.T.M. de la Teatrul de Stat Maghiar și Teatrul Național din Cluj, între utemiștii Operei de Stat Romîne și Operei Maghiare din Cluj. Aceștia din urmă și-au propus printre obiective și să sprijine participarea la concursul tinerilor soliști a elementelor talentate din cele două instituții de artă.

Nu se poate încheia această sumară trecere în revistă a pregătirilor pentru Festival desfășurate de tinerii din teatrele noastre, fără a menționa inițiativa colectivului Teatrului Tineretului care a pus în repetiție un spectacol special închinat marii sărbători a tinereții de la Varșovia alcătuit din trei piese romînești într-un act: „Cîntecul libertății" de Aurel Baranga, „Primăvara în noiembrie" de Lucia Demetrius și „Oaspetele din faptul verii" de Horia Lovinescu.

MIRCEA ANDREI

LUCREȚIA SZASZ
Fetița pentru pace

Opere de artă — Festivalului

Pe pînză, în gips, pe foile albe de hîrtie, din piele, lemn și mătase, artiștii plastici din țara noastră s-au întrecut în a crea în cinstea Festivalului de la Varșovia opere capabile să emoționeze profund, să transmită convingător întreaga bogăție de sentimente care i-au însuflețit, atașamentul lor la cauza păcii, dragostea lor pentru tînăra generație a globului care luptă pretutindeni pentru pace și un viitor fericit. Alături de maeștri consacrați, au prezentat lucrări la concursul național de artă plastică numeroși tineri talentați, unii dintre ei încă studenți.

Reproducerile pe care le publicăm azi înfățișează patru lucrări din domenii diferite prezentate la concurs: pictura tînărului Mircea Velea „În documentare", afișul Lucreției Szasz „Fetița pentru pace", sculptura studentului Victor Roman (anul I, Institutul de Arte Plastice din București) „Dansul prieteniei" și diorama plină de umor și ingeniozitate „Pregătiri pentru Festival" de Nutzy Raiovici.

NUTZY RAIOVICI — *Pregătiri pentru Festival*

MIRCEA VELEA — *În documentare*

VICTOR ROMAN — *Dansul prieteniei*

Inițiativa nu pică din senin

Mai sînt unele comitete de organizație de bază U.T.M. care nu fac nici în rupiul capului un pas măcar, fără a primi indicații de la comitetul raional sau regional U.T.M. Un asemenea comitet unde inițiativa creatoare în muncă este confundată cu dădăcirea este și cel de la I.M.S.-Roman.

În organizarea tineretului în producție, în stimularea spiritului său inovator, comitetul U.T.M. a făcut pași prea timizi. Oare care să fie explicația?

În primul rînd nu poate fi vorba de lipsa de capacitate în muncă a membrilor comitetului, care sînt tineri cu o calificare profesională ridicată, utemiști destoinici, într-un cuvînt oameni plini de tinerețe.

Totuși la I.M.S.-Roman se face simțită lipsa spiritului de inițiativă. Aceasta datorită muncii comode, lipsită de spirit de răspundere pe care o desfășura comitetul organizației de bază U.T.M. Întreprinderea în ultima vreme a rămas în urmă cu îndeplinirea sarcinilor de producție. Aceasta și din pricina slabei munci desfășurate în unele sectoare de către tineret.

Și Comitetul U.T.M. trebuie să simtă răspunderea ce-o poartă pentru acest lucru. ...ul nu se îndeplinește, deci unele piese ... schimb pentru mașinile din agricultură nu sînt livrate la timp iar calitatea produselor nu întotdeauna e satisfăcătoare.

În această direcție, n-au primit „indicații de sus" și au tăcut chitic.

Există tot la I.M.S. Roman posibilități bogate și variate de a dezvolta o largă inițiativă creatoare. Să luăm de pildă comitetul U.T.M. Secretarul — Ioniță Marcu și responsabilul cu producția și calificarea — Zamostea Valeriu, sînt ingineri. În comitet mai sînt și tehnicieni. Întîlniri cu tinerii muncitori, demonstrații practice de tăiere intensivă a metalelor și cîte altele nu se puteau organiza! Toate acestea țin doar de specialitatea lor.

La turnătorie, la mecanică, calificarea tinerilor nu este încă mulțumitoare. Organizarea de cursuri de minim tehnic cu acești tineri ar fi putut să crească realizările în producție, să ducă la îndeplinirea planului și să scadă rebuturile.

La I.M.S. Roman sînt specialiști destui — ingineri și maiștri, tineri și vîrstnici, care cu dragă inimă ar fi împărtășit experiența lor și tinerilor cu o calificare profesională mai slabă.

Existau mai înainte vreme la I. M. S Roman utemiști, fruntași ai întrecerii socialiste, inovatori cu care se mîndrea întreaga fabrică. Așa erau de pildă: Țuțuianu Constantin, Bondiur Ion și alții. Acum unii dintre ei au apucat pe o pantă greșită, săvîrșind abateri morale. L-am întrebat pe tov. Ciobanu Ștefan — adjunct cu munca organizatorică, care muncește în comitetul U.T.M. de mai multă vreme, care sînt utemiștii fruntași în producție. Mi-a răspuns:

— Eu nu știu. Întreabă dumneata pe la sindicat!

E clar deci cum sînt crescuți fruntașii, cum sînt ei popularizați. Au în întreprindere stație de radioamplificare. Cine îi oprește să organizeze schimburi de experiență la microfon, tineri fruntași în muncă să vorbească despre metodele pe care le folosesc, să se organizeze ore ale tineretului, să se prezinte conferințe tehnice etc. Dar tocmai asta e prost, pentru că, vedeți, „n-are" cine le organiza. Tovarășul Zamostea Valeriu, responsabilul cu producția și calificarea? Nu. Dînsul „n-are" timpul necesar să participe nici măcar la ședințele de comitet. De pildă, la cea de vineri 3 iunie. „N-a avut timp" că trebuia să prezinte un referat despre munca desfășurată de el.

Lipsa spiritului de inițiativă în muncă, care dăinuie la comitetul organizației de bază U.T.M. de la I.M.S. Roman se datorește și faptului că organele superioare U.T.M. n-au căutat prin metode variate să-i stimuleze.

Tovarășul Nicolae Chiorcea, șeful secției muncitorești-agrare a comitetului regional U.T.M. Iași, de cîte ori venea la Roman — ce-i drept cam rar, cu toate că acesta este unul din principalele centre industriale ale regiunii — avea o problemă permanentă pentru I.M.S. și anume: reorganizarea brigăzilor utemiste de producție. Și din toamna lui 1953 se tot reorganizează aceste brigăzi.

În perioada de față brigăzile sînt din nou în curs de reorganizare. Nu a venit tovarășul Chiorcea, dar oamenii s-au obișnuit și singuri. Reorganizarea brigăzilor nu dovedește deci în mică măsură preocuparea pentru întărirea muncii. Sînt cazuri ca de pildă acum la turnătoria de feroase, unde brigăzile trebuiesc din nou alcătuite datorită reorganizării procesului de producție în două schimburi.

Însă în cele mai multe cazuri reorganizarea brigăzilor vădește o scăzută preocupare pentru întărirea brigăzilor, instruirea responsabililor lor cu problemele muncii, stimularea realizărilor frumoase obținute de către ele. Cînd a văzut că de prima dată nu dau rezultatele cele mai bune, că planurile lor de lucru seamănă ca două picături de apă și că de la lună la lună nu este decît o reeditare a aceluiași plan, tovarășul Chiorcea a spus:

— Nu merge, trebuie să le reorganizăm.

Și iar au luat lucrul de la capăt, odată, de două ori...

Nu se poate spune că nu s-a muncit, dar truda le-a fost mai mult inutilă. Munca organizatorică a fost axată pe cea a educației, a îndrumării, a controlului permanent.

Tovarășul Dumitru Bacalu — șeful secției organizațiilor U.T.M. a comitetului raional U.T.M. Roman, folosește metode „originale". Le spune că nu muncesc cum trebuie, le ține apoi „mici" discursuri (de un ceas și chiar de două) despre importanța îndeplinirii sarcinei de organizație sau a planului de producție. Și apoi, își vede de treabă, că doar mai sînt și alte organizații de bază cărora să le „împărtășească" metodele „cele mai bune" de muncă.

Se cade deci, ca la comitetul raional U.T.M.-Roman și la secția muncitorească-agrară a comitetului regional U.T.M.-Iași, să se ia măsuri urgente de îndrumare, să se pună capăt stilului defectuos de muncă folosit pînă acum. Numai așa se poate crea o viață de organizație puternică, unde problemele de producție să fie în centrul preocupărilor, numai așa spiritul inovator al tinerilor se va dezvolta și deci vor crește și eforturile lor pentru îndeplinirea sarcinilor de producție.

Trebuie să se țină seamă că inițiativa nu pică din senin ci ea se naște în toiul muncii perseverente.

C. BUCUR

A apărut în limbile rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 24 (345)

Cuprinde:

Articol de fond: Forța clasei muncitoare stă în unitate și organizare.
— A 60-a aniversare a zilei de naștere a tovarășului N. A. Bulganin.
— Vizita primului ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru în Uniunea Sovietică
— Să zădărnicim planurile atomiștilor!
András Hegedüs: Statul ungar pe drumul transformărilor socialiste.
Aneta Marinescu: Femeile din Romînia — constructori activi ai vieții noi.
Mohamed Ennafaa: Lupta poporului tunisian pentru libertate și independență națională.
— *Revista presei.* Propagarea filozofiei marxist-leniniste în China.
V. Topenciarov: Cauza păcii va triumfa!
Helena Jaworska: În întîmpinarea celui de al V-lea Festival mondial al tineretului și studenților de la Varșovia.
Jan Marek: *Note politice:* Teama în fața succeselor cauzei păcii.
G. Korn: Voința tuturor germanilor iubitori de pace *(scrisoare din Germania occidentală).*

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani.

Daruri pentru delegatele la Congresul mondial al mamelor

În clădirea sfatului popular al orașului Timișoara s-a deschis expoziția de daruri lucrate de femeile din cuprinsul regiunii pentru delegatele străine la Congresul mondial al mamelor.

Aici sînt expuse peste 500 de daruri printre care numeroase sculpturi în lemn, împletituri, picturi, costume și cusături brodate cu frumoase motive de artă populară romînească și a minorităților naționale, caracteristice plaiurilor bănățene. Cele mai frumoase daruri au fost lucrate de femeile din raioanele Lugoj, Caransebeș, Oravița, Făget și orașul Timișoara.

La un popas în munți

Era într-o zi caldă de primăvară. Cerul, cu mici pete albe de nori răzleți, care alergau de colo, colo, purtați de vînt, păreau niște sloiuri de gheață care plutesc pe un nesfîrșit ocean.

Dacă privești spre muntele Penteleului acesta pare ca un moșneag gîrbovit, cu o cocoașă în spate, cu plete și barbă albă, din cauza zăpezii încă netopită. Privind mai departe se vede lanțul munților Ivanețu, îmbrăcați în haină de culoare verde deschis.

Pe vîrful muntelui Bălcescu ne-am oprit cu toții la un popas și din vorbă în vorbă am început să discutăm despre frumusețea naturii, despre frumusețile patriei noastre dragi.

— Ce frumoși sînt munții noștri! au spus emoționați tinerii Bîsceanu Gheorghe, Gheorghe Neculai și alții care participau la această excursie, organizată de comitetul organizației de bază U.T.M. de la I.F.E.T. Nehoiu din raionul Cislău.

Apoi am cîntat și am dansat după melodia, mai frumoasă ca niciodată, a unei muzicuțe de gură, am jucat diferite jocuri distractive, pînă cînd soarele a dispărut după piscul dealurilor.

După ce am făcut cunoștință cu această mică părticică din frumusețile fără seamăn ale patriei noastre, arde în noi mai viu ca oricînd flacăra dragostei de a munci cu mai multă sîrguință, pentru ca patria noastră să devină mai frumoasă, mai bogată, mai puternică.

Corespondent
DAN UNGUREANU

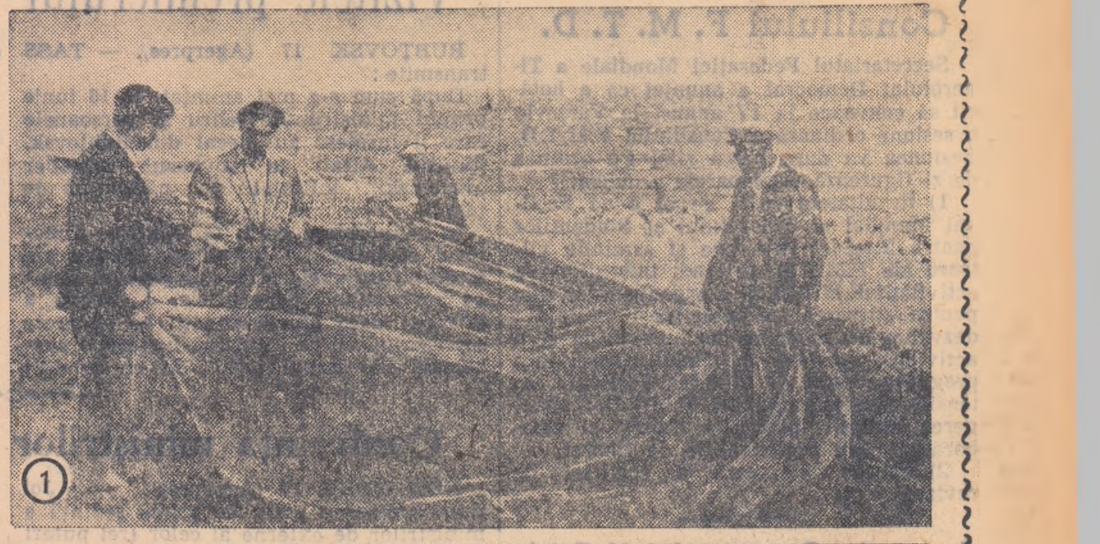
La Institutul de cercetări piscicole din Constanța

În fiecare laborator, în fiecare secție a Institutului de cercetări piscicole din Constanța se muncește cu mult spor.

Pe inginerul Gadidov Nicolae împreună cu colectivul său de la laboratorul de tehnică a pescuitului îl vedem în fotografia 1 pregătindu-se pentru montarea unui talian de fund sovietic, tip „Danilevschi", care va fi introdus în mare.

În laboratorul de chimie, asistentul Beldescu Stelian împreună cu laborantul Geană Niculae lucrează la determinarea proprietăților apei de mare. (fotografia 2) iar la stația nr. 111, Elian Lucreția, biolog, lucrează la o probă de plankon (studiul animalelor care plutesc în masa apei).

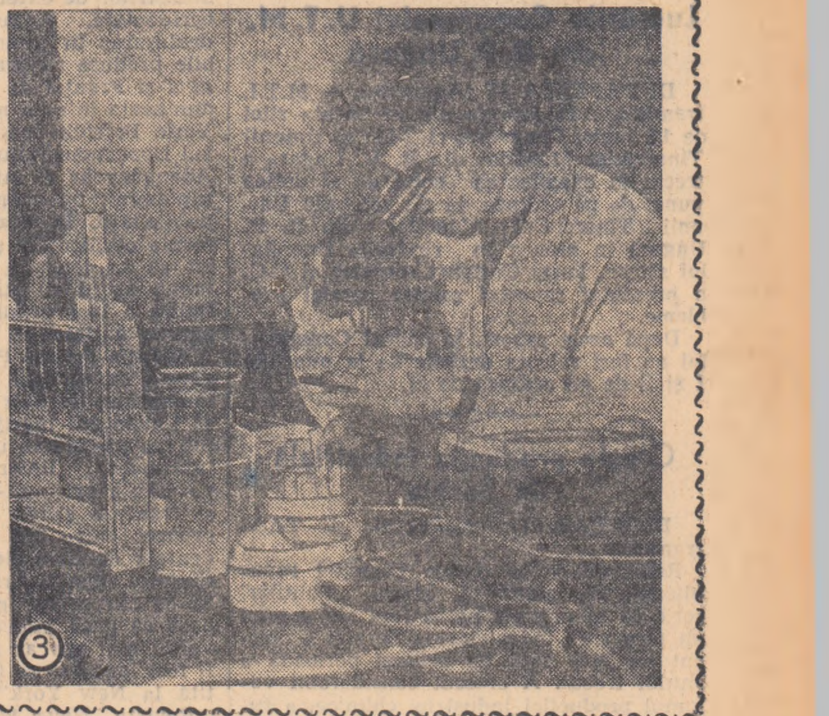
Foto: AGERPRES

1

2

3

La prașilă pe deal la Fălci

Potîngenii-Movilelor. Soarele s-a ridicat cu vreo trei suliți de-asupra dealurilor dinspre apa Prutului. Sus, pe deal, la Fălci, oamenii au ieșit la prașila porumbului. Sînt membrii gospodăriei agricole colective „Biruința". În partea dinspre Lanul Suhat lucrează Isac Petre cu nevasta și Ileana, fiica mai mare. Părinții prășesc șirurile de porumb, taie ovăzul sălbatic care l-a împînzit, iar fetița adună iarbă pentru cîrlani. Nu departe de ei, o vezi pe Elena C. Sandu. De curînd utemiștii din colectivă au ales-o secretară a organizației de bază U.T.M. Dar cîți nu mai sînt! Și Elena a lui Gheorghe Vrînceanu, și Maria Meșteru, Aurel Sandu, mai toți colectiviștii au venit.

...Joi, cam pe la ora prînzului, la sediul gospodăriei a venit inginerul Afanase Isidor, șeful sectorului de gospodării colective al sfatului popular raional. I-a găsit acolo pe Constantin Sandu și Vasile Busuioc, care tocmai socoteau cum să iasă mai bine cu lucrul la săparea iazului și la grădina de zarzavat.

— Bine ați făcut că ați venit — i-a zis Constantin Sandu inginerului. Ne gîndeam și noi dacă nu-i prea devreme de prașilă la porumb, că parcă-i prea firav.

— Păi, haidem la cîmp să-l vedem, le-a răspuns simplu Afanase. Și au pornit. Cele nouă hectare cu porumb de la Budăi erau curate și mai tot porumbul era în două frunze, adică bun de prașilă. Dincolo, pe cealaltă tarla, la Fălci, situația era mai puțin bună. Porumbul se dezvoltase el, ce-i drept, dar îl cunoșteai cu greu din desișul de ovăz sălbatic.

— Dacă-l mai lăsați cîteva zile așa, îl înăbușă ovăzul, — le-a zis inginerul îngrijorat. Și afară de asta buruiana trage toată apa din pămînt.

Cînd inginerul le-a spus colectiviștilor care-i situația celor nouă hectare de porumb de la Fălci s-au îngrijorat foarte mult.

— Să pornim chiar mîine prașila — a zis Elena Sandu.

— Dar iazul? întrebă unul.

— Și via?

— Și grădina de zarzavat?...

Au discutat vreme de mai bine de jumătate de ceas și apoi au hotărît: luni dimineața cu toții vor ieși la prășit...

S-a apropiat de prînz și soarele s-a ridicat chiar deasupra capului. Inginerul Isidor Afanase, că și el s-a prins cot la cot cu ceilalți, s-a oprit din lucru și se uită în jur. Elenei Sandu îi fug mîinile de iute ce lucrează. Da' parcă utemiștii Elena Vrînceanu ori Maria Meșteru se lasă mai prejos? Dar nici cu Constantin Sandu nu ți-e rușine. Pînă acum are 115 zile-muncă și-i primul pe gospodărie.

— Bade Vasile, să nu rămîi de căruță, că uite, ne-o ia tinerețea înainte, îl șuguiește Vasile Ursu pe Busuioc.

— Tineri, tineri, dar și ei fac treabă bună, zise el arătînd spre Elena Sandu și ceilalți utemiști care parcă se vorbiseră de lucrau alăturat.

Colectiviștii prășeau porumbul iar la capătul tarlalelor, Sava Hulubei, țăran individual din Movileni, abia-l semăna.

— Pînă nu dă floarea la brustur, zicea că nu seamănă — zise unul. Dar om vedea noi, la toamnă dacă-i mai bun vestitor brusturele sau agrotehnica...

Într-adevăr, la toamnă colectiviștii vor putea vedea că au făcut bine respectînd regulile agrotehnice. Ei s-au mai convins odată, chiar și anul trecut, cînd făcuseră abia întovărășirea și sînt siguri de pe acum că nu au greșit. Vor pleca la toamnă cu carele pline de boabe aurii din magazia cea nouă a colectivei pe care și-o construiesc în valea Budăilor, mai către casele lor. Primul an de colectivă va fi pentru ei un an de belșug.

Corespondent
J. LENȚER

Colțul științei și tehnicii

Știați că...

...O HARTA, unică în lume, formată în întregime din pietre semi-prețioase, este harta Uniunii Sovietice aflată la Muzeul Industriei Socialiste din Moscova? Harta are o întindere de 18 metri pătrați și este pavată cu jasp, cu rodonit de culoare roz diafană și cu amazonit de culoare verde deschis. Locul capitalelor republicilor unionale este marcat prin stele mari de rubin. Calea maritimă de nord este marcată cu acva-marine, iar sute de cristale fumurii de stîncă arată regiunile petrolifere. Centralele electrice sînt marcate cu triunghiuri de culoare vișiniu-închis de almadină, în timp ce uzinele metalurgice sînt indicate de rubine în formă rotundă. Romburi de almadină arată locul întreprinderilor chimice, topaze albastre diafane marchează locul fabricilor de hîrtie, sute de ametiste — uzinele textile, smaragde rotunde — industria prelucrătoare a lemnului, cristale aurii de stîncă — sovhozurile etc.

Confecționarea acestei hărți de o splendoare incomparabilă a necesitat o imensă muncă de precizie. Fiecare dintre cele 3700 pietre a fost șlefuită pe trei polizoare și a căpătat zeci de fațete. Montarea hărții a fost executată de cei mai buni giuvaergii din Leningrad.

...IN UZINELE Ostarit din R. Cehoslovacă s-a început fabricarea pe scară largă a parchetului din bachelită. Înlocuirea parchetului de lemn cu acest nou produs va avea ca efect o economie foarte mare de material lemnos de bună calitate, căruia i se va putea da alte destinații. Parchetul de bachelită este mai durabil, mai higienic și mai ușor de întreținut decît cel de lemn. De asemenea, poate fi fabricat în forme și culori variate după destinația încăperilor.

...APELE DIN canalizarea centrelor populate pot fi reutilizate.

Ele se trec prin stații de epurare, iar de aci sînt vărsate în rîuri sau folosite la irigarea ogoarelor.

Nămolul care rămîne este format în special din materii organice, care pot fi de asemenea folosite. Uscat și brichetat, nămolul poate servi drept combustibil. Nămolul proaspăt poate servi ca îngrășămînt, deoarece conține mult azot într-o formă ușor asimilabilă de plante.

Cercetătoarea sovietică N. M. Popova a obținut din acest nămol semicocs, gudron, și alte produse.

...IZVOARELE TERMALE (izvoare de ape minerale calde) sînt folosite cu mare succes în agricultura de seră. După cum se știe prin procedeele obișnuite, serele se încălzesc în timp de iarnă cu ajutorul electricității, se irigă cu apă obișnuită și solul din sere se tratează cu îngrășăminte minerale. În R. P. Bulgaria, țară deosebit de bogată în izvoare termale, se folosesc pentru încălzirea și irigarea serelor peste 500 de astfel de izvoare. Prin utilizarea izvoarelor termale pentru cultivarea legumelor, în anotimpurile friguroase se obțin mai multe recolte pe an, economia de energie electrică ridicîndu-se astfel la milioane de kilowat-ore.

Astfel, unele sere au produs anul trecut peste 20 tone de roșii, 95 tone castraveți precum și alte legume de seră.

Serele încălzite cu izvoare termale sînt în general destul de mari, putînd avea o suprafață de aproape un hectar. Datorită realizării noului tip de sere fără stîlpi interiori de susținere, prelucrarea solului din sere se poate face cu ajutorul mașinilor agricole.

Cinstesc prin fapte Adunarea mondială pentru pace de la Helsinki

În întîmpinarea Adunării mondiale pentru pace de la Helsinki, eveniment deosebit de important în viața popoarelor, membrii celor 234 brigăzi ale păcii din regiunea Craiova își depășesc sarcinile de plan.

Muncitoarele Elena Băboi, Elena Ungureanu, Elisabeta Cicu, membre ale brigăzii păcii de la secția de lingerie a fabricii „Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu, aplicînd metodele sovietice Voroșin și „prodincron" își depășesc zilnic norma cu 40—45 la sută. De la înființarea ei și pînă în prezent, această brigadă și-a menținut timp de 4 luni titlul de brigadă fruntașă pe fabrică.

Drept răsplată pentru realizările deosebite obținute în cinstea marii Adunări pentru pace de la Helsinki, membrii brigăzilor păcii de la depozitul de fermentare a tutunului-Craiova, de la secția de valorificare a deșeurilor de la cooperativa de producție meșteșugărească „1 Septembrie"-Tr. Severin, de la secția de turnătorie a uzinei de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova și alții au primit titlul de fruntași în producție.

(Agerpres)

PAGINI DE JURNAL

Prietena mea Jozsa Gizela, instructoare de pionieri la Unitatea nr. 1 și 2 din Tîrgu Mureș, mi-a arătat într-o zi jurnalul ei de însemnări. Am reținut aceste cîteva pagini:

Excursia de azi a fost minunată. N-am s-o uit niciodată. M-a ajutat să fac o sumedenie de observații, o sumedenie de constatări cu privire la pionierii dintr-a ...ncea.

Mai întîi, am văzut că discuțiile noastre de pînă acum, lecturile în colectiv, fotomontajele și articolele de la gazeta de perete în care atîta am insistat asupra importanței strîngerii fierului vechi, n-au rămas fără ecouri adînci în conștiința lor. Se uitau la mașini și tractoare cu curiozitate. În sfîrșit Szurkos Géza mi-a spus:

— Toate mașinile astea sînt făcute din fier. Dar mai mult ca sigur, că nu din fier vechi...

Am rîs în sinea mea, înțelegînd deodată încotro băteau vorbele lui Géza. Lui îi plăceau mașinile și tractoarele din S.M.T. și ar fi vrut să știe dacă fierul pe care-l vom strînge noi va fi bun pentru niște lucruri asemănătoare. Eu n-am ocolit întrebarea și i-am răspuns direct:

— Da, Géza. Toate astea sînt făcute din fier. Și poate chiar din fier vechi. Prelucrat, fierul vechi nu se deosebește de cel nou, tu știi asta.

— Atunci să facem și noi un tractor! a spus deodată Silági Elisabeta. Să-l facem din fier vechi.

— Pentru asta trebuie să organizăm un cerc al tractoriștilor — am spus eu repede, bucuroasă de această propunere. Să studiem din ce se compune un tractor. Să vedem cîtă cantitate de fier necesită și apoi să pornim la treabă. Să adunăm fier pentru un tractor. Cine vrea să devină membru al acestui cerc?

Nu-mi venea să cred ochilor. Toți s-au grămădit în jurul meu strigînd cu înflăcărare: Eu, tovarășe instructoare. Eu! Eu! Toți deodată.

Mi-am dat seama că dorința lor era sinceră, pentru că după aceea, fără să mai spun ceva, au început iar să cerceteze mașinile și tractoarele din stațiune, întrebînd pe tovarășii muncitori: Pentru partea asta din tractor cît fier trebuie? Dar pentru asta?

S-au interesat amănunțit de cantitatea necesară fiecărei piese și au calculat apoi ce cantitate de fier vechi trebuie pentru un tractor K.D.-35. Au venit și mi-au spus:

— Iată cît fier vechi este necesar pentru un tractor. Cînd începem să strîngem?

Și i-am asigurat că începînd de mîine, putem porni la organizarea cercului și, de atare, putem proiecta un plan de acțiune, după care imediat vom porni la lucru...

La un moment dat, însă, Enyedi Mária a spus:

— Numai de n-ar afla Szentes József despre planul nostru. Ar fi în stare să ne pună bețe-n roate...

Szentes József este elev în clasa a IV-a, dar de frica lui știu aproape toți, mai ales fetele. E un băiat neastîmpărat și obraznic, se ține numai de glume proaste și are un dar de a se amesteca în diferite acțiuni pe care le inițiem, numai pentru a ne încurca prin năzbîtiile lui, cu care sustrage atenția tuturor.

— Nu. De astă dată, Szentes József nu ne va mai încurca — am spus eu hotărîtor. El însuși va da o mînă de ajutor, pentru că va înțelege însemnătatea misiunii noastre. Noi toți de altfel, trebuie să-l facem să înțeleagă...

Copiii s-au uitat la mine întrebători și cam neîncrezători. Eu însumi nu știam în momentul acela cum îl vom face pe Szentes băiat cumsecade, care să ne dea chiar o mînă de ajutor. Dar de astădată, acțiunea noastră era prea interesantă și prea frumoasă, ca să suporte măcar umbra unei cît de mici îngrijorări.

II

A trecut o săptămînă. O săptămînă de muncă încordată. N-am avut timp să scriu măcar un rînd în acest jurnal. Și atîtea s-au întîmplat! Atîtea...

Am organizat cercul tractoriștilor. Am strîns pînă acum 900 kg. fier vechi. Nu e de mirare ca pînă săptămîna viitoare să dăm gata tractorul... Interesant însă, că în această acțiune s-au antrenat foarte repede și ceilalți pionieri și elevi din școală. Inițiativa clasei a V-a a fost chiar invidiată. Mi-aduc aminte că au venit cîțiva din clasa a IV-a la mine și mi-au spus: credeți că numai ei sînt în stare să facă tractoare? Dacă vrem și noi sîntem în stare

Atunci numaidecît mi-am adus aminte de Szentes József. În iureșul treburilor uitasem de el

Ca să preîntîmpinăm astfel de surprize neplăcute, l-am căutat numaidecît pe Szentes și l-am întrebat dacă e adevărat ce-am auzit despre el. I-am spus că am auzit (asta o spuneam de la mine) că el s-a oferit să adune 20 kg. de fier vechi. I-am spus că nu-mi vine să cred despre el așa ceva și că de aceea am venit să mă încredințeze el că nu e așa, că ceilalți copii n-au de lucru și scornesc minciuni pe seama lui.

— Da. E o minciună gogonată. Eu n-aș face așa ceva — mi-a răspuns el cu sinceritate.

Mi-a părut rău că intenția mea dăduse greș. Căci intenționasem să-l ambiționez la o treabă serioasă prin acest mic șiretlic. Dar mi-a părut bine că nu minte, că recunoaște sincer adevărul.

— Ascultă, Szentes — i-am spus eu după aceea. Văd că ție nu-ți place să minți. Spune-mi dar, de ce nu-ți place la școală?

— Cine v-a spus că nu-mi place la școală?

— Păi o lume întreagă știe că în clasă faci numai gălăgie, în recreație necăjești fetele. Enyedi Mária s-a și plîns că ai bătut-o.

— Și asta înseamnă că nu-mi place la școală? — mi-a răspuns el obraznic. Dimpotrivă. Dacă n-aș fi la școală, cum m-aș mai distra?

Asta era. Pentru el școala era un prilej de distracție. M-a durut constatarea asta și mi-am imputat că nu m-am ocupat suficient de el, că n-am cercetat cu mai multă seriozitate pricina pentru care băiatul ăsta era... așa cum era.

— Dacă vii la școală doar ca să te distrezi atunci înseamnă că ți-e ușor la învățătură. Se vede treaba că ai la toate materiile numai cinci — i-am zis eu, știind totuși bine că avea mai mult 2 și 3.

El a rîs ștrengărește și nu s-a dat înlături să-mi răspundă cu aceeași sinceritate:

— N-am la nici o materie cinci. Mai degrabă trei și doi...

Nu pot să spun că nu mă impresiona sinceritatea lui, cu toate că în cazul de față puteam s-o consider obrăznicie. Are totuși o trăsătură bună — mi-am zis. Trebuie s-o folosesc pentru a le putea găsi și pe celelalte, pentru a face din el un băiat bun.

— Nu e așa, l-am întrebat eu — că nimeni nu s-a gîndit că tu ai fi în stare, de pildă, să strîngi fier vechi cît toți din școală? Nu e așa, că nimeni nu te-ar crede în stare, dacă nici măcar note bune n-ai căpătat pînă acum?

— Așa-i... — a confirmat el cu aceeași sinceritate.

Și eu eram disperată. Nu izbuteam să-l ambiționez în nici un fel să facă altceva decît ceea ce făcea întotdeauna.

— Care sînt prietenii tăi? — l-am întrebat eu deodată, încercînd astfel să-l fac să priceapă că nu mi-s indiferente preocupările și preferințele lui.

— N-am prieteni — mi-a răspuns el cam necăjit. Că Gulyási și Maté nu mi-s prieteni. Eu singur mă distrez.

— Păi cum asta? (vroiam să aflu din gura lui adevărul celor constatate).

— Eu singur... — mi-a spus el și nu fără a face o mînă nenorocită. Așa sînt eu: singur acasă, singur la școală...

— Păi cum?! — am tresărit eu, începînd deodată să prind firul adevăratei lui situații. Tu ești singur acasă?

— Da. Singur la părinți...

Am rîs în sinea mea de necazul lui, dar în același timp mi-am dat seama: singur la părinți, desigur alintat, deprins să facă ce vrea, nimeni nu-l mustră; de aceea...

Trebuie să merg acasă la el. Să stau de vorbă cu părinții lui, mi-am zis. Să le explic situația, să le cer ajutorul...

Mîine merg la părinții lui Szentes József.

III

Am fost acasă la părinții lui Szentes József. Am descoperit ceva cu totul neașteptat. Kuki — cum îi spun ei lui Szentes József — se poartă acasă foarte cuminte. In general, ei au impresia că băiatul lor e cît se poate de serios.

Le-am povestit însă ce face Kuki la școală. Că se ține de nebunii, nu învață, ia la bătaie fetele și ne încurcă cu poznele lui în unele acțiuni, ori stă deoparte, așa cum face acum cînd noi strîngem fier vechi.

Și mama lui și tatăl lui (muncitor croitor) au rămas uimiți.

Am discutat îndelung despre aceste comportări diferite ale lui Kuki la școală și acasă și am ajuns la concluzia că băiatul are nevoie de mai multă înțelegere din partea noastră, de fapt de dragostea și încrederea pe care o au mama și tatăl lui în el. Și poate vom face din el un băiat bun la școală ca și acasă.

IV

Au trecut numai zece zile de cînd am început să strîngem fier vechi pentru tractorul nostru. Am strîns aproape toată cantitatea. E o adevărată sărbătoare pentru unitatea noastră. Interesant este însă faptul că Szentes József a intrat într-o grupă și a strîns el însuși fier vechi și pare a fi acum alt băiat.

De necrezut, desigur! S-a schimbat el peste noapte? Cînd, cum s-a schimbat Szentes József de alaltăieri pînă azi?

Aceste întrebări și le-ar putea pune oricine. Numai eu nu. Eu știu cum a fost posibil acest lucru.

Mama și tatăl lui i-au spus atunci că noi am fost pe la ei, că ne-am plîns de purtările lui și că ne pare rău că el nu e în stare să lucreze cu noi la strînsul fierului vechi.

El a venit a doua zi la mine și mi-a cerut socoteală; mi-a spus:

— Eu pot să strîng fier pentru tractor, dar nu vreau, pentru că voi nu credeți că pot. Și de ce v-ați plîns? Mama și tata nu trebuie să se necăjească din pricina asta. Eu nu vreau să se necăjească...

Mi-am dat seama că am descoperit coarda lui sensibilă, că pe părinți îi iubea, că de aceea față de ei nu putea fi ca și față de noi, cei care nu-i dovedisem destulă afecțiune.

— Mama mea vrea să știe cît fier pot să strîng azi — a mai spus el. Așa că vă rog să mă trimiteți cu o grupă fruntașă.

V

Și uite ce poate face Szentes József cînd vrea! Katonai Eva, Kerz Lajos, Szetmári Eliza și chiar Enyedi Mária, sînt tovarășii lui la strîns fier vechi. Ei au strîns pînă acum 700 kg.! Și ce mîndru e Szentes József de fapta lor! Mama lui spune că acasă Kuki nu le povestește acum decît despre pățaniile de la strînsul fierului...

S-ar părea că foarte ușor a fost adus pe drumul cel bun Szentes József. Că numai discuțiile dintre noi și părinți, numai dezamăgirea lor mustrătoare, numai ideea noastră, de a apela la ajutorul lor, a schimbat totul; în fond așa e. Ceva foarte simplu, dar tocmai acest ceva foarte simplu și ușor, ce mare influență poate avea! Am găsit coarda lui sensibilă, secretă, bună, și iată că au ieșit la iveală niște sunete minunate, o melodie splendidă: adevăratul caracter al lui Szentes József. Totul e să prinzi momentul potrivit și să nu scapi din mîini această coardă — coarda sensibilității. Am să țin seamă de asta și de aici înainte. Ea mă va ajuta să fac din Szentes József un elev pasionat de învățătură, un elev numai cu note mari. Și fără îndoială, mă va ajuta să lucrez mai bine și cu ceilalți pionieri din organizația noastră.

V. APREOTESEI

Convocarea sesiunii Consiliului F. M. T. D.

Secretariatul Federației Mondiale a Tineretului Democrat a anunțat că a hotărît să convoace la 17 august la Varșovia o sesiune ordinară a Consiliului F.M.T.D. Sesiunea va dura patru zile. Pe ordinea de zi figurează următoarele probleme:

1) Rezultatele celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie și sarcinile viitoare ale F.M.T.D. privind: intensificarea activității F.M.T.D. și a organizațiilor sale pentru apărarea drepturilor tineretului; dezvoltarea schimburilor culturale și a activității sportive în rîndul tineretului; pregătirea celui de al 6-lea Festival; intensificarea propagandei F.M.T.D.; strîngerea unității întregului tineret și colaborarea între organizațiile de tineret.

2) Darea de seamă a comisiei de revizie.

Lucrările Congresului U. T. M. din R. P. Ungară

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — M.T.I. transmite: In ședința din dimineața zilei de 16 iunie, Congresul al 2-lea al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară a trecut la examinarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi: sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară în munca în rîndurile tineretului sătesc. Ianos Gostony, secretar al C.C. a prezentat raportul asupra acestei probleme.

După acest raport, în cadrul Congresului au fost reluate dezbaterile la punctele 1 și 2 de pe ordinea de zi.

Crește producția industrială în Serbia

BELGRAD 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Referindu-se la datele Direcției republicane de statistică, ziarul „Politika" scrie că în primele patru luni ale acestui an producția industrială a Serbiei a crescut cu 24% față de aceeași perioadă a anului trecut. A crescut considerabil volumul producției industriei chimice, a tutunului, a siderurgiei, a industriei pielăriei, textile, metalurgiei prelucrătoare, a industriei lemnului și electrotehnice. A crescut producția de energie electrică, extracția și prelucrarea minereurilor neferoase. Producția de energie electrică a Serbiei a crescut în aceeași perioadă în medie cu 16%, adică cu 10.000 megawațiore. Extracția de cărbune a crescut cu 28.000 de tone, de cupru cu 15.000 de tone, de pirită cu 5.000 de tone, de zinc și plumb cu 1.000 de tone.

Congresul C. G. M. din Franța

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința din 16 iunie a Confederației Generale a Muncii din Franța (C.G.T.) au continuat discuțiile pe marginea raportului de activitate prezentat de Benoît Frachon, secretar general al C.G.T. Raportul, care conține o analiză a activității C.G.T. și care trasează sarcinile confederației în conformitate cu programul de acțiune, a fost adoptat de delegații la congres ca un document de mare însemnătate. Vorbitorii, reprezentînd diferite federații afiliate Confederației Generale a Muncii din Franța, au aprobat tezele din raportul lui Benoît Frachon și proiectul de program de acțiune.

In ședința din dimineața zilei de 16 iunie, Le Brun, secretar al confederației, a rostit o scurtă cuvîntare. El a susținut din nou tezele sale pe care majoritatea membrilor Biroului C.G.T. și majoritatea celor care au luat cuvîntul la congres le-au considerat greșite.

In ședința din 16 iunie, delegații la congres au fost salutați de reprezentanți ai sindicatelor din Cehoslovacia, Romînia, Polonia, Algeria, Tunisia și Maroc.

La sfîrșitul ședinței raportul lui Benoît Frachon a fost pus la vot.

Au fost anunțate oficial următoarele rezultate ale votului: La vot au participat delegații a 5.334 de sindicate. Pentru raport au votat delegații a 5.203 sindicate, care dispun de 1.407.479 de mandate; împotriva raportului au votat delegații a 17 sindicate, care dispun de 6.459 de mandate; delegații a 114 sindicate care dispun de 57.081 de mandate s-au abținut de la vot.

Vizitele premierului Nehru în U. R. S. S.

RUBȚOVSK 17 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, la 16 iunie primul ministru J. Nehru și persoanele care îl însoțesc au plecat din Rubțovsk, (ținutul Altai) în sovhozul cerealier „Kurinski" înființat pe pămînturi de țelină.

In convorbirea cu I. G. Nikitin, directorul sovhozului, Jawaharlal Nehru s-a interesat de unele probleme privind munca sovhozului. Intre altele, J. Nehru a întrebat dacă există irigații pe ogoarele sovhozului, cu ce se ocupă lucrătorii sovhozului în timpul iernii, în ce condiții au trăit primii lucrători îndată după sosirea lor pe actualele terenuri ale sovhozului, la ce adîncime se fac arăturile etc.

Directorul sovhozului I. G. Nikitin l-a informat pe J. Nehru despre întreaga activitate a sovhozului de la înființare pînă în prezent, precum și despre planurile de viitor.

RUBȚOVSK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iunie, la ora 8 dimineața (ora locală), Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, fiica lui Indira Gandhi și persoanele care îl însoțesc au plecat din Rubțovsk spre Magnitogorsk.

Conferința miniștrilor de externe occidentali

NEW YORK 17 (Agerpres). — Joi după amiază a avut loc prima ședință a miniștrilor de externe ai celor trei puteri occidentale. Această primă ședință s-a desfășurat în atmosfera impresiei penibile produse asupra reprezentanților Angliei și Franței de o informație apărută dimineața într-un mare cotidian din New York. Potrivit acestui ziar, între secretarul Departamentului de Stat și cancelarul Adenauer ar fi intervenit la începutul săptămînii un acord care nu a fost dat publicității. In baza acestui acord Germania occidentală și S.U.A. s-ar fi angajat să se consulte înainte de a încheia vreun acord cu guvernul sovietic. J. F. Dulles a luat primul cuvîntul în ședință pentru a desminți știrea.

Agenția France Presse relatează în legătură cu aceasta că „secretarul Departamentului de Stat a ținut de la început să liniștească îngrijorările care ar fi putut lua naștere în urma publicării acestei informații". Referindu-se la neplăcerea pe care a pricinuit-o în cercurile engleze și franceze știrea existenței unui acord separat între S.U.A. și Germania occidentală de care ele nu au fost încunoștiințate, agenția France Presse informează că „în cercurile conferinței se consideră că dacă indicațiile despre care este vorba mai sus ar fi fost întemeiate ar fi fost inutil să se țină o reuniune tripartită la New York".

Revista „News Week" scoate în evidență deosebirile dintre pozițiile celor trei puteri occidentale. Potrivit revistei, S.U.A. au o atitudine negativă față de propunerile U.R.S.S. cu privire la limitarea armamentelor și la interzicerea armei de exterminare în masă în timp ce Franța are o atitudine cît se poate de serioasă față de aceste propuneri. S.U.A. sînt împotriva discutării la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri a problemelor Extremului Orient în timp ce englezii nu obiectează împotriva discutării lor „dacă vor vedea posibilitatea realizării vreunui rezultat". Mai înainte, în presa americană s-a amintit de existența unor divergențe între puterile occidentale și în problema duratei conferinței celor patru mari. Corespondentul de la Paris al revistei „Nation" scria că la Paris circulă părerea că conferința celor patru va trebui să dureze mai mult de o săptămînă căci altminteri nici o problemă nu va fi discutată în mod serios.

In cadrul acestei ședințe s-a stabilit că miniștrii de Externe se vor întruni din nou la cîteva săptămîni după conferința de la Geneva. S-a hotărît de asemenea ca ei să se întîlnească la San Francisco cu ministrul de Externe al Uniunii Sovietice pentru a întocmi lista „chestiunilor susceptibile de a fi discutate la conferința de la Geneva" precizînd totodată că dacă ministrul de Externe al Uniunii Sovietice „ar dori să ridice probleme de fond și să lărgească cadrul conferinței, cei trei miniștri de Externe consideră că va reveni conducătorilor de guverne să decidă asupra acestui lucru".

S-a hotărît de asemenea ca experții celor trei puteri occidentale să se întrunească la 8 iulie, probabil la Bonn și Paris în legătură cu conferința de la Geneva.

Cei trei participanți la conferința de la New York și-au reafirmat intenția de a continua politica „de pe poziții de forță".

Situația din Argentina

MONTEVIDEO 17 (Agerpres).

Corespondentul agenției United Press anunță că postul de radio oficial și toate posturile de radio din Argentina au transmis la orele 2,20 noaptea un scurt buletin în care se comunică că în întreaga țară domnește liniște deplină.

★

BUENOS AIRES 17 (Agerpres). — Potrivit știrilor agențiilor de presă americane, în cursul rebeliunii din Argentina au fost ucise 156 de persoane și au fost rănite alte 896, dintre care 96 sînt în stare gravă.

Echipajele cîtorva zeci de avioane ale forțelor rebele, care aterizaseră pe aeroporturi din Paraguay, au fost internate din ordinul guvernului paraguayan.

Agenția France Presse anunță că conducătorul rebeliunii împotriva regimului Peron ar fi generalul argentinian Leon Justo Bengoa.

NEW YORK 17 (Agerpres). — Unele ziare americane încearcă să explice răscoala împotriva guvernului Peron printr-o pretinsă largă nemulțumire față de unele măsuri ale guvernului care nu sînt pe placul bisericii catolice.

Din declarațiile acestor ziare se întrezărește vădita nemulțumire față de faptul că guvernul a reușit, precum se vede, să înăbușe răscoala.

Ziarul „Daily New" care apare la New York declară în mod amenințător că nici după înăbușirea răscoalei situația lui Peron nu va fi mai bună decît în trecut și că el va trebui să biruie și mai multe dificultăți decît pînă acum. Ziarul se dedă la atacuri brutale împotriva lui Peron și-și exprimă „uimirea" pentru faptul că „palma nu i s-a dat mai devreme".

Ziarul prezice fără jenă „sfîrșitul carierii" președintelui Argentinian. „Daily Mirror" scrie despre Peron: „Putem să-i urăm numai toate cele rele".

SCURTE ȘTIRI

● Zilele acestea guvernul britanic a propus guvernului R. P. Polone ca o navă militară britanică să facă o vizită de curtoazie într-unul din porturile poloneze. Guvernul R. P. Polone a acceptat cu satisfacție propunerea guvernului britanic, considerînd-o ca o manifestare a aspirației spre strîngerea legăturilor dintre cele două țări. S-a ajuns la înțelegerea ca crucișătorul britanic „Glasgow" să sosească la 1 iulie a.c. într-o vizită de curtoazie în portul Gdynia. Crucișătorul „Glasgow" va fi oaspetele flotei maritime militare poloneze.

● După cum anunță agenția France Presse, în seara de 16 iunie au avut loc în cartierele Kreuzberg, Schoeneberg, și Wedding din Berlinul occidental puternice demonstrații împotriva acordurilor de la Paris. Poliția a atacat pe manifestanți cu focuri de arme. Au fost efectuate peste 100 arestări.

● La Bonn a sosit generalul Taylor, viitorul șef al statului major al armatei americane, care va duce tratative cu privire la înarmarea cît mai grabnică a Germaniei occidentale.

● Greva celor 20.000 de docheri din șase mari porturi din Anglia — Londra, Liverpool, Manchester, Birkenhead, Hull și Rochester care a intrat în a patra săptămînă continuă. Din cauza grevei în aceste porturi sînt paralizate aproximativ 300 de vase.

S I R E N A

Desen de A. LUCACI

Isteria războinică din S. U. A.

La 15 iunie, la ora 16,05 (ora Greenwich), la Washington a răsunat șueratul strident al sirenelor. La acest semnal, 227.000 de funcționari publici și-au întrerupt lucrul, iar 15.000 au părăsit în grabă orașul, dispărînd în direcții necunoscute. Astfel au început în S.U.A., „exercițiile" denumite în mod oficial „apărarea pasivă din anul 1955".

Incă în ajun presa americană a publicat pe larg toate amănuntele acestei „operațiuni". In întreaga țară s-a înscenat o pretinsă „agresiune" din partea unui inamic nevăzut, care ar fi lansat asupra a 59 de orașe americane, precum și asupra insulelor Haway, Porto Rico și zona Canalului Panama bombe atomice și cu hidrogen.

Mii de funcționari de stat, în frunte cu președintele, au evacuat capitala și au stabilit pentru trei zile în 30 de adăposturi secrete așa-numitele „centre create pentru perioada stării excepționale..."

Probabil că nu întîmplător în ziua în care la Washington urlau sirenele, Henri Jackson, șeful subcomisiei Congresului pentru problemele energiei atomice, a recomandat o nouă lărgire a sistemului de uzine care produc materii explozive atomice. Se știe că acest sistem a și costat pe contribuabilii americani 12 miliarde de dolari. După cum a declarat Straus, președintele Comisiei Congresului pentru problemele energiei atomice, 83 la sută din întreprinderile controlate de această comisie vor avea sarcina ca în anul 1956 să producă arme nucleare. Asemenea cheltuieli, firește, nu pot fi aprobate de contribuabilii americani, îndeosebi acum cînd există toate premizele pentru slăbirea încordării internaționale. In aceste condiții caracterul provocator al acestui exercițiu de „apărare pasivă" este evident: organizatorii acestei „operații" menită să intensifice isteria războinică în S.U.A. se străduiesc să asigure „din punct de vedere psihologic" o nouă sporire a cheltuielilor pentru cursa înarmărilor atomice.

Oricine își dă seama că asemenea manevre sînt în flagrantă contradicție cu declarațiile grandilocvente ale unor persoane americane suspuse despre pretinsele lor scopuri pașnice în domeniul energiei atomice. Cum s-ar putea împăca intensificarea cursei înarmărilor atomice din S.U.A. cu recenta declarație a președintelui Eisenhower în care el promite „o colaborare nelimitată a S.U.A. în domeniul folosirii binefacerilor energiei atomice ca măsură menită să contribuie la o pace trainică?" Nu este de mirare că o asemenea, ca să nu spunem mai mult, politică de duplicitate trezește un sentiment de protest în primul rînd în rîndul oamenilor simpli din America. După cum transmit agențiile de presă, în cursul „exercițiilor" de apărare pasivă care au avut loc la 15 iunie la New York, numeroși locuitori ai orașului au refuzat să intre în adăposturi. Unii din ei s-au adunat în fața primăriei orașului, purtînd pancarte cu lozinci în care se spunea că unica apărare împotriva armei atomice poate fi înlăturarea războiului. Zeci de oameni care au protestat împotriva exercițiilor provocatoare au fost arestați de poliția din New York.

Intr-un articol redacțional, ziarul „Washington Post" se întreabă dacă această experiență „nu este o gafă monumentală". Hattower, comentatorul agenției Associated Press transmite din Washington că cercurile diplomatice se tem că Statele Unite au comis „o greșeală tactică" și că au ales „timpul cel mai nepotrivit pentru înscenarea unui fals război atomic", tocmai în momentul cînd în Statele Unite sosesc diplomații străini în vederea tratativelor privind mai curînd pacea decît războiul... „In momentul cînd la Washington au început să urle sirenele, la New York sosea Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., care ca întotdeauna vorbește despre pace și prietenie internațională".

Nu încape nici o îndoială că asemenea „exerciții atomice" organizate de autoritățile americane sporesc în mod inevitabil îngrijorarea și indignarea legitimă a poporului american față de politica aventuristă a cercurilor guvernante din S.U.A.

I. ALEKSANDROV

Articol apărut în ziarul „Pravda" din 17 iunie (text prescurtat)

Adunarea oamenilor de artă din Capitală consacrată discutării problemelor internaționale

Vineri după amiază a avut loc în sala Excelsior o adunare a scriitorilor, compozitorilor, artiștilor plastici și arhitecților din Capitală, consacrată discutării evenimentelor vieții internaționale.

Adunarea a fost prezidată de sculptorul Boris Caragea, maestru emerit al artei, președintele Uniunii Artiștilor Plastici.

Poetul Cicerone Theodorescu, a spus printre altele: Scriitorii și toți oamenii de artă cinstiți nu pot fi decît în primele rînduri ale luptei împotriva ațîțătorilor războiului atomic, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva dușmanilor păcii. Inițiativele de pace ale Uniunii Sovietice au deschis noi perspective pentru înțelegerea între popoare.

Un eveniment istoric în timpul din urmă a fost semnarea Tratatului de la Varșovia. Noi toți care năzuim spre un viitor de fericire și pace, sîntem conștienți că el trebuie clădit, trebuie apărat. De aceea aderăm cu toate puterile la Tratatul încheiat la Varșovia, la toate acțiunile inițiate în ultimul timp de Uniunea Sovietică, menite să ducă la consolidarea păcii.

Au luat apoi cuvîntul compozitorul [illegible] țian Negrea, laureat al Premiului de Stat, sculptorul Ion Jalea, membru corespondent al Academiei R. P. R., arhitectul Marcel Locar, scriitorul Mihail Novicov. In încheiere, poetul Radu Boureanu, laureat al Premiului de Stat, a recitat poezia „Legămînt", închinată luptei pentru pace a popoarelor.

Cultură fizică și sport

Campionatele europene de volei

Peste 15.000 de spectatori au asistat vineri după amiază la întrecerile programate în cea de a treia zi a campionatelor europene de volei. Intîlnirile desfășurate pe stadionul Dinamo s-au ridicat la un înalt nivel tehnic și au prilejuit un spectacol deosebit de valoros.

Cu un deosebit interes a fost urmărit meciul dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. P. Polone. Cu toate că rezultatul acestei întîlniri nu mai conta pentru calificarea în turneul final, ambele formații obținînd acest drept în urma victoriilor repurtate asupra reprezentativei Italiei, jucătorii romîni și polonezi s-au angajat într-o luptă dîrză care a stîrnit în repetate rînduri aplauzele spectatorilor. La capătul a cinci seturi, victoria a revenit voleibaliștilor romîni cu scorul de 3—2.

In primele două seturi echipele au aliniat formațiile prime. Jucătorii romîni preiau conducerea și cîștigă cu 15—12 și 15—11, remarcîndu-se în mod deosebit Ponova, Claici și Roman. Setul trei aduce o schimbare în echipa țării noastre, care prezintă acum formația secundă întărită cu Ponova. Jucătorii polonezi preiau inițiativa și reușesc să egaleze scorul la 2-2 cîștigînd seturile cu 15-2 și 15-8. Ultimul set, în care echipa R.P.R. a continuat să joace cu formația secundă a prilejuit un spectacol de o înaltă factură tehnică. Echipa țării noastre preia conducerea, este egalată la 7, 8, 10, și apoi cu un final deosebit de puternic reușește să obțină victoria cu 15—11.

Publicul spectator a aplaudat cu deosebită căldură jocul spectaculos prestat de ambele echipe.

Echipa U.R.S.S. a confirmat forma bună pe care o deține cîștigînd întîlnirea cu echipa Franței cu scorul de 3—0 (15—10, 15—9, 15—9).

Alte rezultate: R.P.F. Iugoslavia—Austria 3—0 (15—6, 15—2, 15—7). R. Cehoslovacă—Egipt 3—0 (15—0, 15—0, 15—7). R. P. Bulgaria—Belgia 3—0 (15—6, 15—1[illegible], 15—10). R. P. Albania-Finlanda 3—[illegible] (15—13, 15—10, 4—15, 15—11).

După terminarea jocurilor programate în primele trei zile ale campionatelor pentru turneul final s-au calificat următoarele echipe: U.R.S.S., R.P.R., R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R.P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia și Franța. Celelalte echipe își vor disputa locurile 9—14.

Intrecerile dintre echipele feminine s-au încheiat cu următoarele rezultate: U.R.S.S.—R.P.R. 3—0 (15—[illegible], 15—[illegible], 15—13). R. Cehoslovacă-R. P. Ungară 3—0 (15—5, 15—12, 15—6). R. P. Polonă-R. P. Bulgaria 3—2 (15—9, 8—15, 15—[illegible], 11—15, 15—10).

Astăzi este zi de odihnă, iar mîine se vor desfășura întrecerile din cadrul primei zile a turneului final masculin și vor continua meciurile dintre echipele feminine. (Agerpres)

Știri sportive

Duminică și luni se va desfășura pe lacul de la Snagov întîlnirea internațională de canotaj academic dintre echipele selecționate masculine și feminine ale R.P.R. și R.P. Polone. Echipa canotorilor polonezi a sosit joi seara în Capitală. La sosire, sportivii din R.P. Polonă au fost întîmpinați de reprezentanți ai C.C.F. și ai comisiei centrale de sporturi nautice.

★

Duminică continuă jocurile de fotbal pentru „Cupa de Vară". In Capitală în cadrul etapei a V-a sînt programate jocuri care se vor desfășura pe stadionul din Giulești. Programul este următorul: ora 14: Dinamo București (tineret)—Locomotiva Constanța (tineret); ora 15,4[illegible] C.C.A.—Flacăra Ploești; ora 17,45: Progresul București—Dinamo Orașul Stalin.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.[illegible] Rigoletto; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Doamna nevăzută; (sala Studio): [illegible]ton Crecet; Teatrul Armatei (sala din Bd. Magheru): Impărătița lui Machedon; (sala din Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Teatrul Municipal: Cli[illegible] grădinarului; Teatrul Tineretului: Drumul soare[illegible] Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Calul Tro[illegible] Teatrul de Estradă (sala din Calea Victoriei nr. 1[illegible] Cer cuvîntul; (Grădina Boema): Visele se împlinesc; Teatrul de vară „N. Bălcescu": Concert de muzică distractivă; Arenele Libertății: Concert de muzică ușoară romînească; Turneul Teatrului Național-Iași: (la Teatrul de vară „I. V. Stalin") Chirița în provincie; Circul de Stat: Primăvara la circ.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja: Mandy; Republica, Elena Pavel: Astă seară se va termina totul; Do[illegible] Simo, Aurel Vlaicu: Umberto D.; Magheru, 8 M[illegible] Cei trei mușchetari; Filimon Sîrbu, București, A[illegible] Sahia, T. Vladimirescu, 1 Mai: Fridolin; Ma[illegible] Gorki: Copiii fericiți, Doamnele, O poznă piri[illegible]dioasă; Timpuri Noi: Actualitatea în imagini, N[illegible]tățile zilei, Alpinism; Vițelul de pale, Drumul [illegible] taiga; Lumina: Contele Mișka; Victoria: Dispariția misterioasă; Tineretului: Misterul lac[illegible] din munți; Alex. Popov, Flacăra: Eu și bunic[illegible] 8 Martie: Conștiința; Vasile Roaită, Popular: [illegible] fost odată un împărat; Cultural: Libelula; [illegible]rea: Răzbunarea; C. David: Marea aventu[illegible] Arta, Miorița; Imblînzitoarea de tigri; Munca, [illegible]hova: Merele de aur; Moșilor: Frumusețea [illegible] volului; 23 August: Cine-și iubește nevasta; [illegible] Pintilie: Cei 13; M. Eminescu: Incercarea fid[illegible]tății

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov la conferința lucrătorilor din agricultura republicilor baltice

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov la ședința de închidere a conferinței lucrătorilor din agricultura republicilor baltice.

La începutul cuvîntării sale, N. S. Hrușciov a subliniat că în raport și în cuvîntările participanților la conferință s-au spus multe lucruri foarte valoroase și instructive care merită atenția tuturor lucrătorilor din agricultura republicilor baltice.

La această conferință, a declarat N. S. Hrușciov, s-au spus multe lucruri interesante. Acest fapt este îmbucurător deoarece Letonia, Lituania și Estonia sînt republici sovietice tinere, iar colhozurile voastre sînt și mai tinere. Ani de-a rîndul oamenii au trăit izolați, ei au fost educați în cu totul alte condiții.

N. S. Hrușciov s-a ocupat în continuare de problemele înfăptuirii hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la avîntul agriculturii. Știți, a spus el, că plenara din ianuarie a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a trasat sarcina ca în viitorii 5-6 ani producția de cereale să atingă 10 miliarde de puduri și ca producția animalieră să sporească de două ori și chiar mai mult.

Trebuie spus că în trecut s-au făcut greșeli în planificarea agriculturii. Luați de exemplu planul trienal de dezvoltare a creșterii animalelor proprietate obștească. La baza acestui plan se afla un principiu nejust. S-a planificat ca colhozurile și sovhozurile să aibă atîtea capete de vite cornute mari, atîtea de porci, oi, păsări fără să se prevadă volumul producției. Dar voi știți, tovarăși, că vitele sînt diferite. Deseori prin laptele pe care îl dă o singură vacă înlocuiește zece și uneori și mai multe vaci. Astfel, într-o gospodărie sau alta, numărul capetelor de vite a crescut, iar producția a scăzut. Noi nu avem nevoie de o simplă sporire a șeptelului de vite, noi avem nevoie de o anumită cantitate de produse animaliere. Tocmai de la acest principiu a pornit plenara din ianuarie a Comitetului Central al P.C.U.S. cînd a aprobat programul de sporire a producției agricole.

Cînd am organizat conferințele pe zone ale lucrătorilor din agricultura regiunilor și republicilor R.S.F.S.R., a continuat N. S. Hrușciov, și am stat de vorbă și ne-am sfătuit cu cei mai buni colhoznici, lucrători din S.M.T.-uri și sovhozuri, a reieșit că planul adoptat de plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. pentru anul 1960 poate fi îndeplinit înainte de termen.

Poporul sovietic, însuflețit de hotărîrile partidului și guvernului cu privire la avîntul rapid al tuturor ramurilor agriculturii, traduce cu succes în viață planurile trasate. De pe acum, a spus N. S. Hrușciov, pot fi văzute primele rezultate. Să luăm de pildă valorificarea pămînturilor înțelenite. Noi ne-am apucat de pămînturile înțelenite nu din sărăcie. In țara noastră există destule cereale, avem și rezerve de produse, dar noi privim înainte, în perspectivă.

După cum se știe, anul trecut au fost însămînțate 3,6 milioane de hectare de pămînturi înțelenite, iar în anul acesta au fost însămînțate pînă acum 19,7 milioane de hectare în loc de 13 milioane cît prevedea planul. Cu toate că anul acesta primăvara a fost tîrzie, însămînțarea culturilor de primăvară a fost efectuată în țară în termene optime. Colhozurile și sovhozurile au însămînțat o suprafață cu 21 de milioane de hectare mai mare decît anul trecut. Anul acesta a fost însămînțată cu porumb o suprafață de 16,8 milioane de hectare — adică cu aproape 13 milioane de hectare mai mult decît anul trecut.

Anul acesta a crescut și producția animalieră. In ultimele opt luni — de la 1 octombrie pînă la 1 iunie — producția de lapte a fost cu 30% mai mare decît în aceeași perioadă a anului trecut și cu 55% mai mare decît în 1953. Cantitatea de lapte colectată și achiziționată este cu 20% mai mare decît anul trecut.

Condiția hotărîtoare pentru asigurarea avîntului creșterii animalelor ca și a celui al tuturor celorlalte ramuri ale producției colhoznice și sovhoznice o constituie producția de cereale. Această sarcină nu poate fi înfăptuită cu succes fără o extindere considerabilă a suprafețelor însămînțate cu porumb. Există unii conducători locali care nu înțeleg importanța porumbului și care pretind că această cultură nu se coace oriunde complect. Dar să admitem că nu se coace complect. Este știut doar că porumbul are maximum de substanțe nutritive în faza de coacere în lapte și în galben a știuleților. Este același nutreț concentrat, numai că metoda de depozitare e alta. Experiența instituțiilor științifice, a colhozurilor și sovhozurilor fruntașe a arătat că știuleții de porumb însilozați în faza de coacere în lapte și în galben nu sînt mai prejos în ce privește calitatea lor decît boabele uscate.

In această ordine de idei, a spus N. S. Hrușciov, vreau să fac unele observații critice la adresa unora dintre conducătorii voștri.

Vechile obiceiuri trebuie dezrădăcinate nu prin metode birocratice, ci prin convingere. Trebuie să se lucreze cu răbdare cu oamenii, să li se demonstreze valoarea excepțională pe care o are porumbul. Iar cînd colhoznicii se vor convinge de acest lucru din experiență, ei înșiși vor deveni agitatori activi pentru porumb.

Republicile baltice se ocupă de mult cu creșterea animalelor. Aici s-au format cadre remarcabile de mulgătoare, de maiștri în îngrășatul porcilor. Aceste cadre au obținut indici înalți în munca lor. Totuși, în ultimul timp în colhozurile din regiunile baltice producția de lapte a scăzut. In mai multe raioane, îngrășatul porcilor este defectuos organizat. Aceasta se explică prin faptul că în multe colhozuri se constată o lipsă de răspundere personală pentru îngrijirea animalelor, nu este asigurată hrănirea lor normală.

Pentru a se lichida aceste lipsuri trebuie să se întărească hotărît baza furajeră și în primul rînd să se lărgească semănăturile de porumb, să se îmbunătățească fînețele și pășunile, să se sporească producția lor la hectar, să se selecționeze și să se educe mai bine cadrele de crescători de animale.

N. S. Hrușciov a vorbit amănunțit despre lipsurile în munca colhozurilor și S.M.T.-urilor din republicile baltice și despre sarcinile urgente ce le stau în față.

Cîteva cuvinte despre ogoarele negre, curate. In republicile voastre ogoarele negre, curate, ocupă peste 500.000 de hectare. Este oare indicat ca în condițiile de aici să fie lăsată nefolosită o suprafață atît de mare? Cred că nu este indicat. Dacă aceste ogoare ar fi însămînțate cu porumb, s-ar putea obține pînă la 68 milioane de puduri de boabe de porumb (știuleți în stare de coacere în lapte și în galben). Anul trecut, în toate cele trei republici s-au pregătit 1.500.000 de tone de nutreț însilozat. Dacă ogoarele negre, curate, ar fi însămînțate cu porumb ați putea obține astfel peste 11 milioane tone de nutreț însilozat. După cum vedeți, aceasta este o puternică rezervă suplimentară pentru întărirea bazei furajere a creșterii animalelor.

N. S. Hrușciov a atras atenția asupra necesității de a se extinde în republicile baltice semănăturile de in.

Aici s-a arătat că cu prilejul comasării colhozurilor au fost create gospodării care nu au prea mult pămînt, dar acesta este fărîmițat în parcele mici în diferite locuri, iar colhoznicii trăiesc răzlețiți în cătune. A conduce asemenea colhozuri este un lucru complicat. Trebuie să ne gîndim și să abordăm această problemă în mod rațional, acolo unde este nevoie trebuie să se treacă la decomasare. In colhozurile care s-au întărit din punct de vedere economic ar trebui să se ducă o muncă de populare a cătunelor și să se acorde ajutor colhoznicilor în această direcție.

Vorbind despre munca sovhozurilor din regiunile baltice, N. S. Hrușciov a semnalat lipsuri importante în activitatea lor de producție.

Toate sovhozurile pot și trebuie să devină gospodării cu înaltă rentabilitate. Conducătorii sovhozurilor trebuie să acorde atenție conducerii pricepute a gospodăriei. Sarcina lor este de a lupta pentru sporirea continuă a producției agricole, pentru reducerea prețului ei de cost. Este necesar ca pentru fiecare sovhoz să fie elaborată o structură a suprafețelor însămînțate care să asigure, prin producția proprie de furaje, obținerea unor cantități maxime de carne, lapte și alte produse animaliere la fiecare sută de hectare de terenuri agricole.

N. S. Hrușciov a acordat o deosebită atenție problemelor îmbunătățirii conducerii agriculturii de către organele de partid și sovietice locale.

La noi există încă destui lucrători care pot ține un referat pe orice temă, iar apoi își strîng hîrtiile și părăsesc cît mai grabnic tribuna. Acest lucru este fără îndoială mai ușor decît să stai de vorbă cu colhoznicii, să analizezi profund starea lucrurilor în colhozuri, să ajuți oamenii în rezolvarea unei sarcini sau alteia. Unii activiști de partid cu munci de răspundere se rușinează să plece într-un colhoz fruntaș și să învețe acolo cum trebuie organizată cu pricepere o gospodărie pentru a transmite experiența cea mai bună altor arteluri. Aceasta este o atitudine greșită. Astăzi nu poți conduce cu adevărat agricultura fără a studia și introduce experiența înaintată.

Poporul nostru, a spus în încheiere N. S. Hrușciov, este strîns unit în jurul partidului comunist, care își cunoaște țelurile, știe să organizeze masele și să le ducă după sine. Nu încape nici o îndoială că prin eforturile întregului popor sovietic, hotărîrile plenarei din ianuarie a Comitetului Central al P.C.U.S. vor fi îndeplinite înainte de termen. Aceasta va întări și mai mult puterea economică a marii noastre patrii, va ridica bunăstarea materială a oamenilor muncii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".